

Úřední věstník

Evropské unie

C 56

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

5. března 2005

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	<i>I Informace</i>	
	Komise	
2005/C 56/01	Směnné kurzy vůči euro	1
2005/C 56/02	Předloha sdělení komise o postupování případů pokud jde o spojování podniků ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Sdělení Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Sdělení Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Revidované vysvětlivky k příloze III – Definice pojmu původní produkty a metody správní spolupráce – Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé	36
2005/C 56/06	Státní podpory – Spojené království — Státní podpora č. C 42/2004 (ex N 350/2004) – „Náhrady za obnovu obchodních prostor“ — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení ⁽¹⁾	45

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

4. března 2005

(2005/C 56/01)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3115	LVL	lotyšský latas	0,6964
JPY	japonský jen	138,33	MTL	maltská lira	0,4309
DKK	dánská koruna	7,4438	PLN	polský zlotý	3,9287
GBP	britská libra	0,68760	ROL	rumunský lei	36 497
SEK	švédská koruna	9,0555	SIT	slovinský tolar	239,69
CHF	švýcarský frank	1,5491	SKK	slovenská koruna	37,884
ISK	islandská koruna	79,82	TRY	turecká lira	1,6732
NOK	norská koruna	8,2275	AUD	australský dolar	1,6715
BGN	bulharský lev	1,9559	CAD	kanadský dolar	1,6317
CYP	kyperská libra	0,5827	HKD	hongkongský dolar	10,2295
CZK	česká koruna	29,665	NZD	novozélandský dolar	1,8031
EEK	estonská koruna	15,6466	SGD	singapurský dolar	2,1375
HUF	maďarský forint	242,44	KRW	jihokorejský won	1 322,39
LTL	litevský litas	3,4528	ZAR	jihoafrický rand	7,8168

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Předloha sdělení komise o postupování případů pokud jde o spojování podniků

(2005/C 56/02)

(Text s významem pro EHP)

1. Účelem tohoto sdělení je obecně popsat podstatu systému postupování případů uvedený v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („Nařízení ES o spojování“) ⁽¹⁾, dále jen „nařízení o spojování“, včetně posledních změn v systému, uspořádat právní kritéria, jež musí být splněna, aby bylo možné postoupit případ, a stanovit faktory, jež lze uvážit při rozhodování o postoupení. Sdělení také poskytuje praktické informace (vodítko) s ohledem na fungování systému postupování, zejména mechanismu postupování případů před jejich oznámením popsaného v čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování. Informace uvedené v tomto sdělení se obdobně použijí na pravidla postupování případů obsažená v Dohodě EHP ⁽²⁾.

I. ÚVOD

2. Pravomoc EU v oblasti kontroly spojování podniků je stanovena s ohledem na uplatnění postupovacích kritérií obsažených ve čl. 1 odst. 2 a čl. 1 odst. 3 nařízení o spojování. V oblasti spojování podniků nemají členské státy a Komise sdílenou pravomoc. Nařízení o spojování naopak stanoví jasné rozdělení pravomocí. Spojení podniků „s významem pro celé Společenství“, tj. podniky nad hranicemi obratu uvedenými v článku 1 nařízení o spojování, podléhají výlučné pravomoci Komise; na taková spojení podniků nesmí členské státy používat vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž na základě článku 21 nařízení o spojování. Spojení podniků pod prahovými hodnotami zůstávají v pravomoci členských států; podle nařízení o spojování nemá Komise žádnou pravomoc při jejich řízení a kontrole.
3. Určení pravomoci výlučně s odkazem na pevná kritéria týkající se obratu zajišťuje právní jistotu pro spojující se společnosti. Zatímco finanční kritéria obecně slouží jako efektivní zástupci pro skupinu transakcí, pro něž je Komise vhodnější orgán, nařízení (EHS) č. 4064/89 doplnilo toto schéma „jasné hranice“ pravomocí o možnost, aby Komise postoupila případy členským státům a naopak, a to na žádost a za předpokladu splnění určitých kritérií.
4. Když bylo nařízení (EHS) č. 4064/89 poprvé zavedeno, Rada a Komise předpokládaly, že k postupování případů se uchýlí pouze za „výjimečných okolností“ a v situaci, kdy „zájmy s ohledem na hospodářskou soutěž dotyčného členského státu nelze dostatečně ochránit žádným jiným způsobem“ ⁽³⁾. Od přijetí nařízení (EHS) č. 4064/89 však došlo k značnému vývoji. Za prvé, předpisy o kontrole spojování podniků byly přijaty téměř ve všech členských státech. Za druhé, Komise uplatnila svoji pravomoc a postoupila řadu případů členským státům podle článku 9, pokud se domnívala, že

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1. Toto nařízení je přepracovaným zněním nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 1. Opravené znění v Úř. věst. 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ Viz Rozhodnutí společného výboru EHP č. 78/2004 ze dne 8. června 2004 (Úř. věst. L 219, 8.6.2004, s. 13).

⁽³⁾ Viz poznámky k nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 [„Kontrola spojování podniků v Evropské unii“, Evropská komise, Brusel-Lucemburk, 1998, s. 54], viz také případ T-119/02 *Philips/Komise* [2003] Sb. rozh. II-1433 (případ M.2621 *SEB/Moulinex*), odst. 354.

dotyčný členský stát má lepší možnost provést šetření než Komise ⁽⁴⁾. Podobně se v řadě případů ⁽⁵⁾ rozhodlo několik členských států společně postoupit případ podle článku 22, pokud se domnívaly, že Komise je orgánem s lepší možností provést šetření ⁽⁶⁾. Za třetí, zvýšil se počet transakcí nedosahujících prahových hodnot v článku 1 nařízení o spojování, jež musely být předloženy příslušným orgánům v několika členských státech; trend, jenž bude pravděpodobně pokračovat společně s rostoucím počtem členských států Společenství. Mnoho z těchto transakcí narušuje hospodářskou soutěž za hranicemi jednotlivých členských států ⁽⁷⁾.

5. Účelem změn provedených v systému postupování případů podle nařízení o spojování je usnadnit přerozdělování případů mezi Komisí a členskými státy v souladu se zásadou subsidiarity tak, aby se případem v zásadě zabýval orgán či orgány příhodnější k provedení určitého šetření spojení. Zároveň je účelem změn zachovat základní funkce systému kontroly spojování podniků zavedeného v roce 1989, zejména zajištění „jednorázového odbavení“ pro kontrolu hospodářské soutěže spojených podniků s dopadem mimo území státu a alternativy pro vícenásobné oznámení případu při kontrole spojování podniků v rámci Společenství ⁽⁸⁾. Takové vícenásobné podání často způsobuje značné náklady pro orgány pro hospodářskou soutěž i obchodní společnosti.
6. Systém přerozdělování případů nyní zajišťuje, že k postoupení případu může být dán podnět ještě před podáním oznámení u orgánu jakéhokoli členského státu, a tím umožňuje spojujícím se společnostem, aby co nejdříve zjistily, do čí pravomoci bude nakonec spadat kontrola nad jejich transakcí. Takové postoupení před oznámením případu má výhodu snížení dodatečných nákladů, zejména co se týká časového zpoždění souvisejícího s postoupením případu až po jeho podání.
7. Změny provedené v systému postupování případů v rámci nařízení (ES) č. 139/2004 byly motivovány snahou, aby fungoval jako právní mechanismus, který je flexibilní ⁽⁹⁾, ale zároveň zajišťuje účinnou ochranu hospodářské soutěže a co nejvíce omezuje rozsah tzv. *forum shopping* (výběr pravomoci s příznivější právní úpravou). Zejména s ohledem na důležitost právní jistoty je však nutné zdůraznit, že postupování případů zůstává odchýlením se od obecných pravidel určujících pravomoc na základě objektivně stanovitelných prahových hodnot obrátu. Komise a členské státy si navíc ponechávají značnou volnost při rozhodování, zda postoupit případ spadající do jejich „původní pravomoci“ nebo zda souhlasit s tím, že se budou zabývat případy, jež nespádají do jejich „původní pravomoci“ podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 písm. a) a článku 22 ⁽¹⁰⁾. V tomto ohledu si toto sdělení pouze klade za cíl poskytnout obecné vodítko, co se týká vhodnosti určitých případů nebo kategorií případů k postoupení.

⁽⁴⁾ Je pravda, že některá spojení podniků s významem pro celé Společenství narušují hospodářskou soutěž v rámci trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem v jednom či více členských státech.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Týmž způsobem vydaly orgány členských států pro hospodářskou soutěž doporučení v rámci sdružení evropských orgánů pro hospodářskou soutěž určené jako vodítko týkající se zásad, podle nichž by se měly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zabývat případy způsobilými pro společné postoupení podle článku 22 nařízení o spojování – *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*.

⁽⁷⁾ Ačkoli se zavedením čl. 1 odst. 3 v roce 1997 dostaly některé z takových případů do působnosti nařízení o spojování, mnohé zůstaly nedotčeny. Viz odstavec 21 a následující zprávy Komise ze dne 11. prosince 2001 (COM(2001) 745 v konečném znění).

⁽⁸⁾ Viz body odůvodnění 11, 12 a 14 nařízení o spojování.

⁽⁹⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

⁽¹⁰⁾ Avšak viz níže poznámku pod čarou č. 14. Navíc je nutné poznamenat, že Komise nemá volnost při rozhodování o tom, zda přijme nebo nepřijme případ, který nespadá do její původní pravomoci.

II. POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

Vůdčí zásady

8. Systém kontroly spojování podniků stanovený nařízením o spojování, včetně mechanismu k přerozdělování případů mezi Komisí a členskými státy obsaženého v uvedeném nařízení, je v souladu se zásadou subsidiarity vymezené ve Smlouvě o ES ⁽¹¹⁾. Rozhodnutí přijatá s ohledem na postupování případů by podle toho měla náležitě uvážit veškeré aspekty uplatnění zásady subsidiarity v tomto kontextu, zejména to, který orgán je vhodnější pro provádění šetření, výhody spočívající v systému „jednorázového odbavení“ a důležitost právní jistoty s ohledem na pravomoc ⁽¹²⁾. Tyto faktory jsou vzájemně propojeny a příslušná váha kladená na každý z nich bude záviset na zvláštních okolnostech daného případu. Při zvažování, zda uplatnit svou pravomoc a postoupit nebo souhlasit s postoupením případu, by Komise a členské státy měly především mít na mysli potřebu zajištění účinné ochrany hospodářské soutěže na všech trzích dotčených transakcí ⁽¹³⁾.

Vhodnější orgán

9. V zásadě by měla být pravomoc přidělena jinému orgánu pro hospodářskou soutěž pouze za okolností, kdy tento jiný orgán je vhodnější k tomu, aby se zabýval spojením podniků, vzhledem ke zvláštním okolnostem případu a s ohledem na dostupné prostředky a odborné znalosti daného orgánu. Zvláštní pozornost by měla být věnována pravděpodobnému místu jakéhokoli dopadu na hospodářskou soutěž způsobeného spojením podniků. Také lze zohlednit důvody zamýšleného postoupení případu kvůli administrativní náročnosti ⁽¹⁴⁾.
10. Případ postoupení pravomoci je pravděpodobně závažnější, pokud se jeví, že určitá transakce může mít významný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje pečlivou kontrolu.

Jednorázové odbavení

11. Při rozhodování o postoupení případu by se také měl vzít ohled na výhody spočívající v systému „jednorázového odbavení“, který je jádrem nařízení o spojování ⁽¹⁵⁾. Stanovení jednorázového odbavení je výhodné pro orgány pro hospodářskou soutěž i obchodní společnosti. Projednání spojení jediným orgánem pro hospodářskou soutěž jednak zvyšuje správní účinnost a také nedochází k opakování či rozdělení při výkonu rozhodnutí, ani k případnému nesladěnému jednání (co se týká šetření, hodnocení a případných opatření) více orgánů. Také má obvykle výhody pro obchodní společnosti, zejména spojující se podniky, protože snižuje náklady a překážky vyplývající z povinnosti předložit případ více orgánům a také odstraňuje riziko rozporných rozhodnutí z důvodu souběžného hodnocení jedné transakce řadou orgánů pro hospodářskou soutěž v rámci různých právních rámců.

⁽¹¹⁾ Viz článek 5 Smlouvy o ES.

⁽¹²⁾ Viz body odůvodnění 11 a 14 nařízení o spojování.

⁽¹³⁾ Viz čl. 9 odst. 8 nařízení o spojování; viz také *Philips/Komise* (odst. 343), kde Soud prvního stupně Evropských společenství uvádí, že „ačkoli první pododstavec čl. 9 odst. 3 nařízení (EHS) č. 4064/89 poskytuje Komisi značnou volnost při rozhodování, zda postoupit či nepostoupit případ spojení podniků, nemůže se rozhodnout postoupit případ, když je při posuzování žádosti členského státu o postoupení případu jasné na základě souboru přesných a provázaných důkazů, že postoupení takového případu nemůže zabezpečit účinnou soutěž na relevantním trhu.“; viz také T-346/02 a T-347/02 *Cableuropa SA/Komise* ze dne 30. září 2003, případ zatím nezveřejněn (odst. 215). Mezi okolnosti důležité pro účel hodnocení Komise patří mimo jiné skutečnost, že členský stát: i) má konkrétní předpisy na kontrolu spojení podniků z hlediska hospodářské soutěže a specializované orgány k zajištění dodržování těchto předpisů pod dohledem vnitrostátních soudů; ii) přesně zjistil obavy z narušení hospodářské soutěže vyvolané spojením podniků na relevantních trzích v daném členském státu (viz výše citované odst. 346-347 případu *Philips/Komise*).

⁽¹⁴⁾ Lze také přihlídnout k poměrným nákladům, časovému zpoždění, právní nejistotě a riziku rozporného hodnocení, jež mohou být spojeny s vyšetřováním nebo částí vyšetřování prováděného několika orgány.

⁽¹⁵⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

12. Proto by se v rámci postoupení mělo pokud možno zabránit dělení případů⁽¹⁶⁾, jestliže se nezdá, že více orgánů bude mít lepší možnost zajistit účinnou ochranu hospodářské soutěže na všech trzích dotčených transakcí. Podobně, i když je možné částečné postoupení případu podle čl. 4 odst. 4 a článku 9, je obvykle nejvhodnější, aby se celým případem (nebo alespoň všemi jeho souvisejícími částmi) zabýval jeden orgán⁽¹⁷⁾.

Právní jistota

13. Také by mělo být řádně přihlédnuto k důležitosti právní jistoty, co se týká pravomoci nad určitým spojením podniků z pohledu všech zúčastněných stran⁽¹⁸⁾. Z toho důvodu by měl být případ postoupen pouze v případě, že existuje závažný důvod pro odchýlení se od „původní pravomoci“ nad uvedeným případem, zejména ve fázi po oznámení případu. Podobně, je-li případ postoupen ještě před oznámením, mělo by se pokud možno⁽¹⁹⁾ vyvarovat postoupení téhož případu po oznámení.
14. Důležitost právní jistoty by také měla být na zřeteli s ohledem na právní kritéria postoupení, a zejména – při napjatých termínech – ve fázi před oznámením. Z toho důvodu by mělo být postoupení případu před podáním oznámení v zásadě omezeno na takové případy, kdy je od začátku relativně zřejmé, jak stanovit rozsah zeměpisného trhu a/nebo možný dopad na hospodářskou soutěž, aby bylo možné rychle rozhodnout o takové žádosti.

Postupování případů: právní požadavky a jiné faktory, které je třeba zohlednit

Postoupení případu před podáním oznámení

15. Systém oznamování případů před podáním oznámení je zahájen odůvodněným předložením žádosti podané stranami spojení podniků. Při uvažování o takové žádosti je nutné, aby strany nejprve ověřily, zda jsou splněny příslušné právní požadavky stanovené v nařízení o spojování, a za druhé zda by postoupení případu před oznámením odpovídalo vůdčím zásadám popsáným výše v tomto dokumentu.

Postupování případů ze strany Komise členskými státem podle čl. 4 odst. 4

Právní požadavky

16. Aby mohla Komise postoupit případ jednomu či několika členským státům podle čl. 4 odst. 4, musí být splněny dva právní požadavky:
- i) musí existovat údaje naznačující, že spojení podniků může zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu či trzích,
 - ii) zmíněný trh či trhy musí být v rámci členského státu a vykazovat všechny znaky samostatného trhu.

⁽¹⁶⁾ Soud prvního stupně v případě *Philips/Komise* došel k závěru, mimo jiné, že „rozdělení“ případů, ačkoli je možné v důsledku použití článku 9, je „nežádoucí z hlediska zásady, jednorázového odbavení, na něj je založeno nařízení (EHS) č. 4064/89“. Navíc, i když soud uznal, že riziko „nejednotných či dokonce neslučitelných“ rozhodnutí Komise a členských států „je obsaženo v systému postupování případů stanoveném ve článku 9“, dal jasně najevo, že to není z jeho pohledu žádoucí (viz odst. 350 a 380).

⁽¹⁷⁾ To odpovídá rozhodnutí Komise předat v případech M.2389 *Shell/DEA* a M.2533 *BP/E.ON* Německu všechny klesající trhy s ropnými produkty. Komise si ponechala části případů zahrnujících trhy rostoucí. A podobně v případě M.2706 *P&O Princess/ Carnival* uplatnila Komise svou pravomoc a nepředala část případu do Spojeného království, protože se chtěla vyhnout rozdělení případu (viz tisková zpráva Komise ze dne 11.4.2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

⁽¹⁹⁾ Viz bod odůvodnění 14 nařízení o spojování. To je ovšem za předpokladu, že strany uvedly ve své žádosti o postoupení případu před podáním pravdivé a úplně všechny příslušné skutečnosti.

17. Pokud se týká *prvního kritéria*, žádající strany musí v podstatě prokázat, že transakce může mít možný dopad na hospodářskou soutěž na určitém trhu členského státu, jenž nakonec může být zásadní, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové údaje mohou být v podstatě jen předběžné a nemají vliv na výsledek šetření. I když strany nemusí prokazovat, že účinek na hospodářskou soutěž bude pravděpodobně záporný⁽²⁰⁾, měly by upozornit na ukazatele obecně naznačující, že existují účinky transakce na hospodářskou soutěž⁽²¹⁾.
18. Co se týká *druhého kritéria*, žádající strany musí prokázat, že zeměpisný trh, na němž je hospodářská soutěž narušena transakcí právě popsaným způsobem (odst. 17), je svým rozsahem celostátní nebo omezenější než celostátní⁽²²⁾.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

19. Kromě ověření právních požadavků, aby mohl být pokud možno odhadnut pravděpodobný výsledek žádosti o postoupení případu, by měly spojující se strany uvažující o žádosti také posoudit, zda lze považovat postoupení případu za vhodné. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady (odst. 8 až 14), a zejména posouzení, zda orgán či orgány pro hospodářskou soutěž, jež strany chtějí požádat o převzetí případu, jsou nejvhodnější orgán k tomu, aby se zabývaly daným případem. Za tímto účelem by postupně mělo být uváženo jak pravděpodobné místo účinků transakce na hospodářskou soutěž, tak nakolik je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž (VOHS) příslušný pro kontrolu této operace.
20. Spojení podniků s významem pro celé Společenství, jež mohou narušit hospodářskou soutěž na trzích s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem a jejichž účinky budou pravděpodobně omezeny nebo budou mít největší hospodářský dopad na jeden členský stát⁽²³⁾, jsou nejvhodnější případy k postoupení danému členskému státu. Toto se zejména týká případů, kde by to mělo dopad na odlišný trh, který netvoří nedílnou součást společného trhu. Tím, že je případ postoupen pouze jednomu členskému státu, je rovněž zachována výhoda „jednorázového odbavení“.
21. Nakolik může být spojení podniků s významem pro celé Společenství, jež navzdory možnému významnému dopadu na hospodářskou soutěž v rámci jednoho celostátního trhu může mít významné účinky přesahující hranice (např. protože účinky spojení podniků na jednom zeměpisném trhu může mít závažné důsledky na zeměpisných trzích v jiných členských státech nebo protože

⁽²⁰⁾ Viz bod odůvodnění 16, jež uvádí, že „po dotčených podnicích by však nemělo být požadováno, aby dokazovaly, že účinky spojení by poškodily hospodářskou soutěž“.

⁽²¹⁾ Existence „ovlivněných trhů“ ve smyslu formuláře RS je obecně považována za dostatečnou ke splnění požadavků čl. 4 odst. 4. Strany však mohou upozornit na jakékoli faktory, jež mohou být důležité pro analýzu případu z hlediska hospodářské soutěže (překrývání trhů, vertikální integrace apod.).

⁽²²⁾ Za tímto účelem by žádající strany měly brát v úvahu takové faktory, jež obvykle ukazují na trhy s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem, např. zejména výrobní charakteristiky (např. nízká hodnota výrobku oproti značným nákladům na dopravu), konkrétní charakteristiky poptávky (např. koneční spotřebitelé pocházejí z blízkého okolí působistě obchodní činnosti) a nabídky, značné rozdíly v cenách a tržních podílech států, zvyky vnitrostátních spotřebitelů, různé regulační rámce, daňové či jiné předpisy. Další informace lze najít ve sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽²³⁾ Viz např. postoupení určitých samostatných trhů skladování ropy ze strany Komise k posouzení francouzskými orgány v případech M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, a v případech M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft* a v případě M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; dále v případě M.2845 *Sogetel/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

může vést k potenciálnímu uzavření a následné rozdrobenosti společného trhu⁽²⁴⁾), vhodným případem k postoupení, bude záviset na konkrétních okolnostech. Ačkoli členské státy i Komise mohou být stejně dobře vybaveny nebo ve stejně dobrém postavení, aby se zabývaly takovými případy, měla by být zachována značná volnost při rozhodování, zda takové případy postoupit či nikoliv.

22. Nakolik může být spojení podniků s významem pro celé Společenství potenciálně narušující hospodářskou soutěž na mnoha trzích s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem ve více než jednom členském státu vhodným případem k postoupení členskému státu, bude záviset na zvláštních okolnostech každého jednotlivého případu, např. na počtu celostátních trhů, jež mohou být zásadně narušeny, výhledovém řešení možných problémů přiměřeným způsobem, neodporujících si nápravných opatřeních a úsilí, jež může případ vyžadovat při vyšetřování. Skutečnost, že případ může vyvolat obavy z možného narušení hospodářské soutěže v řadě členských států a vyžaduje koordinované šetření a nápravná opatření, může působit ve prospěch Komise, aby si ponechala pravomoc nad celým dotyčným případem⁽²⁵⁾. Na druhé straně, nakolik případ vyvolává obavy z narušení hospodářské soutěže, u nichž se nezdá, že ačkoli se týkají trhů ve více než jednom členském státu, by vyžadovaly koordinované šetření a/nebo nápravná opatření, přesto může být postoupení vhodné. V omezeném počtu případů⁽²⁶⁾ Komise dokonce pokládala za vhodné postoupit spojení podniků více než jednomu členskému státu s ohledem na významné rozdíly v podmínkách hospodářské soutěže charakterizující dotčené trhy v příslušných členských státech. I když rozdělení projednání v takových případech připravuje spojující se strany o výhodu „jednorázového odbavení“, tento faktor je méně závažný ve fázi před oznámením případu, kdy je podnět k postoupení dán dobrovolnou žádostí spojujících se stran.

23. Rovněž by se dle možností měl brát ohled na to, zda u jednoho či více VOHS zvažovaných pro postoupení případu je možné, že mají konkrétní odborné znalosti týkající se místních trhů⁽²⁷⁾ nebo vyšetřují či budou vyšetřovat jinou transakci v daném odvětví⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Viz případ M.580 *ABB/Daimler Benz*, Komise nepřistoupila na žádost Německa o postoupení případu podle článku 9 za okolností, kdy by transakce (vznikl by největší dodavatel železničního zařízení na světě) měla významné důsledky v celé Evropě, i když obavy z narušení hospodářské soutěže byly omezeny na německé trhy. Viz také případ M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kde navzdory žádosti Španělska o postoupení případu podle článku 9 Komise pokračovala v šetření a přijala rozhodnutí podle čl. 8 odst. 2.

⁽²⁵⁾ Jako příklad viz M. 1383 *Exxon/Mobil*, kde Komise i přes žádost Spojenému království, aby jí byla předána část spojení podniků na trhu maloobchodního prodeje motorových paliv v Severozápadním Skotsku, zahájila šetření, neboť případ vyžadoval jednotný a souvislý balík nápravných opatření za účelem řešení všech problematických otázek ve zmíněném odvětví; viz také M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kde navzdory skutečnosti, že orgány Spojeného království posuzovaly konkurenční nabídku společnosti Royal Caribbean, Komise nesouhlasila se žádostí o částečné postoupení případu, aby se vyhnula rozdělení případu, a zabezpečila jednotné šetření různých celostátních trhů ovlivněných transakcí.

⁽²⁶⁾ Viz M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ V případě M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* postoupila Komise případ Německu, protože mělo lepší možnost vyšetřit místní podmínky v 85 000 prodejních místech v Německu; Holandsku byl předán případ M.1060 *Vendex/KBB*, protože mělo lepší možnost zhodnotit vkus a zvyky místních spotřebitelů; viz také případ M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, případ M.2621 *SEB/Moulinex* (kde byly spotřebitelské preference a obchodní a marketingová praxe specifické pro francouzský trh); případ M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* a případ M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Např. v M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* Komise postoupila případ, protože Lloyds byl také předmětem jiné nabídky, jež nespadala do prahových hodnot nařízení o spojování, ale byla kontrolována orgány Velké Británie; postoupení případu umožnilo, aby byly obě nabídky kontrolovány stejným orgánem; v případě M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* byly předány Německu dvě transakce, jež by společně se třetí oznámenou v Německu vyvolaly obavy z narušení hospodářské soutěže; postoupení případu zajistilo, že všechny tři transakce byly projednány stejným způsobem. V M.2044 *Interbrew/Bass* Komise předala případ orgánům Velké Británie, protože v té době posuzovaly akvizici jiného pivovaru – Whitbread pro Interbrew a vzhledem k jejich zkušenostem z nedávných šetření na stejných trzích; podobně viz také případy M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* a M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* a šest dalších akvizic místních distributorů pro společnost Electabel. Avšak v případě M.2706 *P&O Princess/Carnival* navzdory skutečnosti, že orgány Velké Británie posuzovaly konkurenční nabídku společnosti Royal Caribbean, Komise nesouhlasila se žádostí o částečné postoupení případu. Komise vzala v úvahu předběžné obavy z narušení hospodářské soutěže na jiných celostátních trzích ovlivněných spojením podniků a tak se chtěla vyhnout rozdělení případu (viz tisková zpráva Komise ze dne 11.4.2002, IP/02/552).

Postupování případů ze strany členských států Komisi podle čl. 4 odst. 5

Právní požadavky

24. Podle čl. 4 odst. 5 musí být splněny pouze dva právní požadavky, aby strany transakce mohly požádat o postoupení případu Komisi: transakce musí být spojením podniků ve smyslu článku 3 nařízení o spojování a spojení podniků musí je *být možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států*. (viz také odst. 65 a násl. a odst. 70 a násl.)

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

25. Kromě ověření právních požadavků, aby mohl být pokud možno odhadnut pravděpodobný výsledek žádosti o postoupení případu, by měly spojující se strany uvažující o žádosti také zvážit, zda postoupení případu lze považovat za vhodné. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady, a zejména na skutečnost, zda Komise je vhodnější orgán k tomu, aby se zabývala daným případem.
26. V tomto ohledu uvádí bod odůvodnění 16 nařízení o spojování jasně, že „žádosti o postoupení Komisi před oznámením by byly zvláště vhodné v případech, kdy by narušení hospodářské soutěže vyplývající ze spojení přesáhlo hranice území jednoho členského státu.“ Proto by se měl brát zvláštní ohled na pravděpodobné místo možných účinků na hospodářskou soutěž vyplývajících z transakce a na to, jak vhodná by byla kontrola Komise nad touto operací.
27. Zejména by se mělo posoudit, zda případ svou podstatou skutečně přesahuje hranice s ohledem na skutečnosti, jako jsou jeho pravděpodobné účinky na hospodářskou soutěž a vyšetřovací a vykonávací pravomoci, jež budou pravděpodobně nutné k řešení jakýchkoli takových účinků. V tomto ohledu je nutné především zvážit, zda případ může mít případně dopad na hospodářskou soutěž na jednom či více trzích dotčených spojením podniků. V každém případě, údaje o možném dopadu na hospodářskou soutěž jsou v podstatě jen předběžné⁽²⁹⁾ a nemají vliv na výsledek šetření. Strany ani nemusí prokazovat, že účinek na hospodářskou soutěž bude pravděpodobně záporný.
28. Případy, kdy je trh či trhy, na nichž se může vyskytnout možný dopad na hospodářskou soutěž, širší než celostátní v zeměpisném rozsahu⁽³⁰⁾, nebo kdy některé z potenciálně dotčených trhů jsou širší než celostátní a hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy, jsou nejvhodnějšími případy k postoupení Komisi. V takových případech s ohledem na to, že dynamika hospodářské soutěže se šíří po územích a přesahuje hranice států, a v důsledku toho může vyžadovat šetření v několika státech a rovněž odpovídající prováděcí pravomoci, bude Komise pravděpodobně v nejlepším postavení k provedení šetření.

⁽²⁹⁾ Existence „ovlivněných trhů“ ve smyslu formuláře RS je obecně považována za dostatečnou. Strany však mohou upozornit na jakékoli faktory, jež mohou být důležité pro analýzu případu z hlediska hospodářské soutěže (překrývání trhů, vertikální integrace apod.).

⁽³⁰⁾ Viz společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2738 GE/Unison týkající se transakce ovlivňující celosvětové trhy a společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2698 Promatech/Sulzer týkající se transakce ovlivňující trh západní Evropy; viz také *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*, dokument zveřejněný evropskými orgány pro hospodářskou soutěž (EOHS), odst. 11.

29. Komise může být vhodnějším orgánem pro řešení případů (včetně šetření, hodnocení a případných nápravných opatření), jež vyvolávají obavy z možného narušení hospodářské soutěže na řadě trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem nacházejících se na území řady členských států ⁽³¹⁾. Komise bude pravděpodobně v nejlepším postavení k provedení šetření v takových případech, kdy je požadavek na zajištění trvalé a účinné kontroly v různých státech, na uplatnění příslušných vyšetřovacích pravomocí a na řešení případných obav z narušení hospodářské soutěže pomocí provázaných nápravných opatření.
30. Podobně, jak bylo již dříve uvedeno v souvislosti s čl. 4 odst. 4, přiměřenost postupování případů spojení podniků, jež navzdory možnému značnému dopadu na hospodářskou soutěž v rámci jednoho celostátního trhu může mít významné účinky přesahující hranice, vhodným případem k postoupení, bude záviset na zvláštních okolnostech daného případu. Ačkoli členské státy i Komise mohou být ve stejné dobré postavení, aby se zabývaly takovými případy, měla by být zachována značná volnost při rozhodování, zda takové případy postoupit či nikoliv.
31. Na zřeteli by pokud možno také mělo být, zda je Komise velmi dobře vybavena pro řádnou kontrolu případu, zejména s ohledem na faktory jako konkrétní odborné znalosti či předchozí zkušenosti v daném odvětví. Čím větší je možnost, že by spojení narušilo hospodářskou soutěž mimo území jednoho členského státu, tím pravděpodobněji bude Komise lépe vybavena pro vedení šetření, zejména na co se týká zjišťování skutečností a vykonávacích pravomocí.
32. Na závěr, strany spojení podniků mohou předložit případ, ačkoli zjevně nemá žádný účinek na hospodářskou soutěž, pokud je natolik závažný, že by transakci měla projednat Komise, zejména s ohledem na faktory jako náklady a časové zpoždění související s předložením případu v několika členských státech ⁽³²⁾.

Postoupení případu po podání oznámení

Postupování případů ze strany Komise členskými státy podle článku 9

33. Podle článku 9 má členský stát, jenž chce požádat o postoupení případu po jeho oznámení Komisi, dvě možnosti: čl. 9 odst. 2 písm. a) a popřípadě čl. 9 odst. 2 písm. b).

Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. a)

Právní požadavky

34. Aby mohl být případ postoupen členskému státu či státům podle čl. 9 odst. 2 písm. a), musí být splněny tyto právní požadavky:
- i) spojení podniků musí hrozit zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu a
 - ii) zmíněný trh musí být v rámci žádajícího členského státu a vykazovat všechny znaky samostatného trhu.
35. Co se týká *prvního kritéria*, žádající členský stát musí v podstatě prokázat na základě předběžné analýzy, že existuje reálné riziko, že by transakce mohla mít významný záporný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném významném záporném dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.

⁽³¹⁾ To se může například týkat transakcí, kdy jsou ovlivněné trhy, ačkoli celostátní (nebo rozsahem i omezenější než celostátní pro účely hodnocení z hlediska hospodářské soutěže), přesto charakterizovány společnými evropskými či světovými značkami, společnými evropskými či světovými právy duševního vlastnictví nebo centralizovanou výrobou a distribucí – alespoň do té míry, že taková výroba či distribuce bude mít pravděpodobně vliv na jakákoli nápravná opatření.

⁽³²⁾ Viz body odůvodnění 12 a 16 nařízení o spojování podniků.

36. Co se týká *druhé* kritéria, žadající členský stát musí prokázat, že zeměpisný trh či trhy, na nichž je hospodářská soutěž narušená transakcí výše popsaným způsobem (odst. 35), jsou svým rozsahem celostátní nebo omezenější než celostátní⁽³³⁾.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

37. Kromě ověření právních požadavků by měly být při hodnocení, zda postoupení případu lze považovat za vhodné, posouzeny také další faktory. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady, a zejména zvážení, zda orgán či orgány pro hospodářskou soutěž, jež strany chtějí požádat o převzetí případu, jsou nejvhodnější orgán k tomu, aby se zabývaly daným případem. Za tímto účelem by postupně mělo být posouzeno jak pravděpodobné místo účinků transakce na hospodářskou soutěž, tak nakolik je VOHS vybaven pro kontrolu této transakce (viz odst. 19 – 23).

Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. b)

Právní požadavky

38. Aby mohl být případ postoupen členskému státu či státům podle čl. 9 odst. 2 písm. b), musí být splněny tyto právní požadavky:

- i) spojení podniků musí narušovat hospodářskou soutěž na trhu a
- ii) zmíněný trh musí být v rámci žadajícího členského státu, vykazovat všechny charakteristiky samostatného trhu a nesmí tvořit podstatnou část společného trhu.

39. Co se týká *prvního* kritéria, žadající členský stát musí prokázat na základě předběžné analýzy, že spojení podniků bude pravděpodobně mít dopad na hospodářskou soutěž v rámci trhu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném negativním dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.

40. Co se týká *druhé* kritéria, žadající členský stát musí nejen prokázat, že trh, na němž je hospodářská soutěž ovlivněna operací výše popsaným způsobem (odst. 38), je samostatným trhem v rámci členského státu, ale také že zmíněný trh není podstatnou částí společného trhu. V tomto ohledu se ukazuje, na základě předchozí praxe a soudních rozhodnutí⁽³⁴⁾, že takové situace jsou obvykle omezeny na trhy omezenějšího zeměpisného rozsahu v rámci členského státu.

⁽³³⁾ Viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5)

⁽³⁴⁾ Viz postoupení případů ze strany Komise podle čl. 9 odst. 2 písm. b) v: M.2446, *Govia/Connex South Central*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž na konkrétních železničních trasách v oblasti Londýn/Gatwick-Brighton ve Spojeném království; v M.2730, *Connex/ DNVBVG*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž v rámci místních služeb veřejné dopravy v oblasti Riesa (Sasko, Německo); a v M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž v rámci trhu dodávek mléka v lahvích až do domu v Londýně a oblastech Yorkshire a Lancashire ve Spojeném království. Pro účely vymezení pojmu nepodstatné části společného trhu lze najít určité vodítko také v rámci soudních rozhodnutí týkajících se použití článku 82 Smlouvy o ES. V této souvislosti Soudní dvůr vyslovil dosti širokou představu tom, co může tvořit podstatnou část společného trhu, kdy se uchýlil mimo jiné k empirickým poznatkům. V soudních rozhodnutích lze najít například údaje v podstatě založené na praktických kritériích, např. „struktura a objem výroby a spotřeby uvedeného výrobku a rovněž zvyky a hospodářské možnosti prodejců a kupujících“, viz případ 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975] Sb. rozh., s. 1663. Viz také případ C-179/90, *Porto di Genova*, [1991] Sb. rozh., s. 5889, kde byl přístav v Janově posouzen jako podstatná část společného trhu. Ve svých rozhodnutích Soudní dvůr také konstatoval, že skupinu samostatných trhů lze společně považovat za podstatnou část společného trhu. Viz např. případ C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, [1994] Sb. rozh., s. I-5077, odst. 17, kde Soudní dvůr konstatoval, že „v tomto případě, kdy provoz inseminačních středisek podléhá schválení, a za předpokladu, že každé středisko bude mít výhradní právo působit ve vymezené oblasti, vnitrostátní předpisy udělily těmto střediskům výhradní práva. Protože tím vzniká ve prospěch těchto podniků skupina sousedících monopolů územně omezených, ale společně pokrývajících celé území členského státu, vytváří tyto vnitrostátní předpisy dominantní postavení ve smyslu článku 86 Smlouvy na podstatné části společného trhu“.

41. Jsou-li tyto podmínky splněny, Komise je povinna případ postoupit.

Postupování případů ze strany členských států Komisi podle článku 22

Právní požadavky

42. Aby mohl být případ postoupen Komisi ze strany jednoho či více členských států podle článku 22, musí být splněny dva právní požadavky:
- i) spojení podniků musí *ovlivňovat obchod mezi členskými státy* a
 - ii) musí *hrozit zásadně narušit hospodářskou soutěž v rámci území žádajícího členského státu nebo států*.
43. Co se týká *prvního kritéria*, spojení podniků splňuje tento požadavek tak, že pravděpodobně může mít určitý zjištělý vliv na strukturu obchodování mezi členskými státy ⁽³⁵⁾.
44. Co se týká *druhé kritéria*, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 2 písm. a), postupující členský stát či státy musí v podstatě prokázat na základě předběžné analýzy, že existuje reálné riziko, že by transakce mohla mít významný záporný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném významném záporném dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

45. Vzhledem k tomu, že postoupení případu Komisi po podání oznámení může znamenat dodatečné náklady a časové zpoždění pro spojující se strany, obvykle by se mělo omezit na takové případy, jež ukazují na reálné riziko záporných účinků na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy a kde se zdá, že budou nejlépe vyřešeny na úrovni Společenství ⁽³⁶⁾. Kategorie případů obvykle nejvhodnějších k postoupení Komisi podle článku 22 jsou proto následující:
- případy vyvolávající vážné obavy z narušení hospodářské soutěže na jednom či více trzích, které jsou širší než celostátní z hlediska zeměpisného rozsahu, nebo mají-li některé z potenciálně dotčených trhů širší než celostátní rozšaha a hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy;
 - případy vyvolávající vážné obavy z narušení hospodářské soutěže v rámci mnoha trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem umístěných na území řady členských států za okolností, kdy je považováno za žádoucí provázané projednání případu (s ohledem na případná nápravná opatření, ale v určitých případech také na samotné vyšetřování) a pokud hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy.

III. MECHANISMUS SYSTÉMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

A. PŘEHLED SYSTÉMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

46. Nařízení o spojování stanoví příslušná právní pravidla pro fungování systému postupování případů. Pravidla obsažená v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 podrobně stanoví různé kroky vyžadované pro to, aby mohl případ být postoupen ze strany Komise členským státům a naopak.

⁽³⁵⁾ Viz také obdobně sdělení Komise – Pokyny k pojetí výrazu „ovlivňování obchodu“ obsaženého v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 81).

⁽³⁶⁾ Viz společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2738 GE/Unison týkající se transakce ovlivňující celosvětové trhy a společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2698 Promatech/Sulzer týkající se transakce ovlivňující trh západní Evropy; viz také *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*, dokument zveřejněný evropskými orgány pro hospodářskou soutěž (EOHS), odst. 11.

47. Každé ze čtyřech příslušných ustanovení stanoví samostatný mechanismus pro postupování případů dané kategorie spojení podniků. Ustanovení lze rozdělit takto:
- a) Postoupení případu před oznámením:
 - i) ze strany Komise členským státům (čl. 4 odst. 4)
 - ii) ze strany členských států Komisi (čl. 4 odst. 5)
 - b) Postoupení případu po oznámení:
 - i) ze strany Komise členským státům (článek 9)
 - ii) ze strany členských států Komisi (článek 22)
48. Schémata uvedená v příloze I k tomuto sdělení graficky popisují různé procesní kroky, které je třeba dodržovat v rámci mechanismu postupování případů stanoveném v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22.

Postoupení případu před oznámením

49. O postoupení případu před oznámením mohou požádat pouze dotčené podniky⁽³⁷⁾. Je na dotčených podnicích, aby ověřily, zda spojení podniků splňuje kritéria stanovená v čl. 4 odst. 4 (že spojení podniků má význam pro celé Společenství, ale může zásadně narušit hospodářskou soutěž na samostatném trhu členského státu) nebo čl. 4 odst. 5 (že spojení podniků nemá význam pro celé Společenství, ale umožňuje přezkoumání v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž alespoň třech členských států). Potom se dotčené podniky mohou rozhodnout, že požádají o postoupení případu Komisi nebo ze strany Komise, a to podáním odůvodněné žádosti na formuláři RS. Žádost bude neprodleně odeslána Komisi všem členským státům. Zbytek postupu se liší podle čl. 4 odst. 4 a čl. 4 odst. 5.

— Podle čl. 4 odst. 4 má dotčený členský stát nebo státy⁽³⁸⁾ 15 pracovních dnů ode dne přijetí podané žádosti na vyjádření souhlasu či nesouhlasu se žádostí. Mlčení ze strany členského státu je považováno za souhlas⁽³⁹⁾. Jestliže dotčený členský stát či státy souhlasí s postoupením případu, Komise má dalších asi 10 pracovních dnů (25 pracovních dnů ode dne obdržení formuláře RS Komisí), kdy se může rozhodnout postoupit případ. Mlčení ze strany Komise je považováno za souhlas. Jestliže Komise souhlasí, případ (nebo jeho část či části) je postoupen členskému státu či státům podle žádosti dotčených podniků. Je-li případ postoupen, dotčený členský stát či státy použijí na postoupenou část případu⁽⁴⁰⁾ své vnitrostátní předpisy. Použije se čl. 9 odst. 6 až 9.

⁽³⁷⁾ Pojem „dotčené podniky“ zahrnuje „osoby“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b).

⁽³⁸⁾ Dotčený členský stát nebo státy jsou ty, jež jsou uvedeny ve formuláři RS a jimž bude případ postoupen, bude-li vyhověno žádosti.

⁽³⁹⁾ Tento mechanismus je základní funkcí všech postupů k postupování případů stanovených v nařízení o spojování. Mechanismus lze označit jako „souhlas mlčky“ či neodporování: to znamená, že pokud Komise nebo členský stát nevydají rozhodnutí, je to považováno za kladné rozhodnutí. Tento mechanismus byl již funkcí nařízení (EHS) č. 4064/89 v čl. 9 odst. 5. Nyní je obsažen v čl. 4 odst. 4 druhém a čtvrtém pododstavci, čl. 4 odst. 5. čtvrtém pododstavci, čl. 9 odst. 5, čl. 22 odst. 3 prvním pododstavci, poslední větě nařízení o spojování. Mechanismus pozitivního mlčení však neplatí, co se týká rozhodnutí členských států připojit se k žádosti podle čl. 22 odst. 2.

⁽⁴⁰⁾ Čl. 4 odst. 4 umožňuje fúzujícím stranám, aby požádaly o částečné nebo úplné postoupení případu. Komise a členské státy musí buď souhlasit nebo zamítnout žádost a nesmějí měnit rozsah žádosti např. postoupením pouze části případu, když byla podána žádost o postoupení celého případu. Při částečném postoupení případu bude dotčený členský stát uplatňovat na předanou část případu svoje vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž. Na zbývající část případu se nadále obvyklým způsobem použije nařízení o spojování, tj. dotčené podniky budou mít povinnost oznámit nepředanou část spojení podniků na formuláři CO podle čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování. Naopak bude-li celý případ předán členskému státu, čl. 4 odst. 4 poslední pododstavec stanoví, že nebude povinností oznámit případ také Komisi. Případ tedy nebude šetřen Komisí. Příslušný členský stát použije vnitrostátní předpisy na celý případ; žádný jiný členský stát nemůže použít vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž na zmíněné spojení podniků.

- Podle čl. 4 odst. 5 mají dotčené členské státy⁽⁴¹⁾ 15 pracovních dnů ode dne přijetí podané žádosti na vyjádření souhlasu či nesouhlasu se žádostí. Na konci tohoto období Komise zkontroluje, zda nějaký členský stát příslušný pro šetření spojení podniků v rámci svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž vyjádřil svůj nesouhlas. Není-li vyjádřen nesouhlas žádného takového příslušného státu, případ se považuje za takový, který získá význam pro celé Společenství, a tím je postoupen Komisi, jež má výhradní pravomoc nad tímto případem. Potom by strany měly předložit případ Komisi prostřednictvím formuláře CO. Na druhé straně, pokud jeden nebo více příslušných členských států vyjádří svůj nesouhlas, Komise neprodleně informuje o tomto nesouhlasu všechny členské státy a dotčené podniky a proces postoupení případu je ukončen. Potom je na stranách, aby následovaly jakékoli příslušné vnitrostátní předpisy na oznamování případů.

Postoupení případu po oznámení

50. Podle čl. 9 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 může být případ postoupen po oznámení buď na základě iniciativy samotných členských států, nebo na výzvu Komise podle čl. 9 odst. 2 nebo čl. 22 odst. 5 v závislosti na případě. Postupy se liší podle toho, zda se případ postupuje Komisi nebo ze strany Komise.

- Podle článku 9 může členský stát požádat, aby mu Komise postoupila případ spojení podniků s významem pro celé Společenství nebo jeho část, jenž byl oznámen Komisi a hrozí zásadním narušením hospodářské soutěže v rámci samostatného trhu daného členského státu (čl. 9 odst. 2 písm. a)) a jenž narušuje hospodářskou soutěž na takovém samostatném trhu, který přitom není podstatnou částí společného trhu (čl. 9 odst. 2 písm. b)). Žádost musí být podána do 15 pracovních dnů ode dne obdržení kopie formuláře CO členským státem. Komise musí nejprve ověřit, zda jsou splněna tato právní kritéria. Potom se může rozhodnout v rámci správního uvážení, že případ nebo jeho část postoupí. V případě žádosti o postoupení případu podle čl. 9 odst. 2 písm. b) musí Komise (tj. nemá možnost uvážení) případ postoupit, jsou-li splněna právní kritéria. Rozhodnutí musí být vydáno do 35 pracovních dnů od oznámení nebo v případě, že bylo řízení zahájeno Komisí, do 65 pracovních dnů⁽⁴²⁾. Je-li případ postoupen, dotčený členský stát používá své vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž s výhradou pouze čl. 9 odst. 6 a čl. 9 odst. 8.

- Podle článku 22 může členský stát požádat, aby Komise vyšetřila spojení podniků, jež nemá význam pro celé Společenství, ale ovlivňuje obchod mezi členskými státy a hrozí zásadně narušit hospodářskou soutěž na jejich území. Žádost musí být podána ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne oznámení v rámci státu nebo v případě, že úřední oznámení není vyžadováno, ode dne, kdy bylo dotyčným členskému státu spojení podniků „dáno na vědomí“⁽⁴³⁾. Komise předá žádost všem členským státům. Jakékoli členské státy se mohou rozhodnout připojit k žádosti⁽⁴⁴⁾ během

⁽⁴¹⁾ Tj. státy příslušné k přezkoumání případu v rámci svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, nebude-li případ předán. Výraz „příslušný k přezkoumání případu“ je vysvětlen dále v části B5.

⁽⁴²⁾ K případům, kdy Komise podnikne přípravné kroky do 65 pracovních dnů, viz čl. 9 odst. 4 písm. b) a odst. 5.

⁽⁴³⁾ Pojem „dáno na vědomí“, vyplývající ze znění článku 22, znamená v tomto kontextu vyvození dostatečných informací k předběžnému hodnocení s ohledem na existenci kritérií pro podání žádosti o postoupení případu podle článku 22.

⁽⁴⁴⁾ Je třeba poznamenat, že článek 22 umožňuje členskému státu připojit se k původní žádosti, i když mu spojení podniků nebylo ještě oznámeno. Avšak členské státy to nemusí mít možnost udělat, pokud nemají potřebné informace od spojujících se stran v době, kdy je Komise informuje, že byla žádost o postoupení případu podána jiným členským státem. Bez ohledu na možnost členských států kontaktovat spojující se strany, aby si ověřily, zda jsou příslušné k přezkoumání určité transakce, je oznamujícím stranám velmi doporučeno, aby podaly (je-li to proveditelné) svoje oznámení všem příslušným členským státům najednou.

15 pracovních dnů ode dne obdržení kopie původní žádosti. Až do doby přijetí rozhodnutí o tom, kde bude případ prošetřen, je pozastaven běh veškerých vnitrostátních lhůt, které se týkají spojování podniků; členský stát může tyto vnitrostátní lhůty obnovit před uplynutím 15 pracovních dnů tím, že informuje Komisi a spojující se strany, že se nechce připojit k žádosti. Nejpozději 10 pracovních dnů po uplynutí těchto 15 pracovních dnů musí Komise rozhodnout, zda přijme případ od žádajícího členského státu či států. Jestliže Komise pravomoc přijme, vnitrostátní řízení v postupujícím členském státu či státech je ukončeno a Komise šetří případ podle čl. 22 odst. 4 nařízení o spojování jménem žádajícího státu či států ⁽⁴⁵⁾. Státy, které se nepřipojily k žádosti, mohou nadále používat vnitrostátní předpisy.

51. Následující oddíl oznámení se zaměřuje na řadu podrobných složek systému zejména s cílem poskytnout další vodítka pro podniky uvažující o žádosti ve fázi před oznámením nebo ty, jež mohou být jednou ze stran transakcí s možností postoupení po oznámení.

B. PODROBNOSTI FUNGOVÁNÍ MECHANISMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

52. Tato část tohoto sdělení poskytuje informace týkající se určitých aspektů fungování systému postupování případů stanovených ve čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 nařízení o spojování.

1. Síť orgánů pro hospodářskou soutěž

53. Ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení o spojování stanoví, že v řízeních podle uvedeného nařízení jedná Komise v těsné a trvalé spolupráci s příslušnými orgány členských států (VOHS). Spolupráce a dialog mezi Komisí a VOHS a mezi samotnými VOHS jsou zejména důležité v případech spojení podniků, jež podléhají systému postupování případů stanovenému v nařízení o spojování.
54. Podle bodu odůvodnění 14 nařízení o spojování „Komise a příslušné orgány členských států by spolu měly vytvořit síť veřejných orgánů využívajících v úzké spolupráci svých příslušných pravomocí, za pomoci účinných prostředků pro sdílení informací a konzultace, v zájmu toho, aby případ řešil nejvhodnější orgán, ve světle zásady subsidiarity a v zájmu toho, aby bylo zajištěno, že k vícenásobným oznámením daného spojení bude docházet co nejméně.“
55. Síť by měla zajistit účinné přerozdělování případů podle zásad popsaných výše v oddílu II. To zahrnuje usnadnění hladkého fungování mechanismu postupování případů před oznámením a rovněž zajištění (v předvídatelném rozsahu) systému, jenž co nejdříve zjišťuje možné žádosti o postoupení případů po oznámení ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ V případě, že Komise šetří spojení podniků jménem jednoho či více členských států podle článku 22, může přijmout veškerá rozhodnutí ve věci uvedená v člancích 6 a 8 nařízení o spojování. To je stanoveno v čl. 22 odst. 4 uvedeného nařízení. Je třeba upozornit, že Komise šetří spojení podniků na žádost nebo jménem žádajících členských států. Článek by proto měl být chápán jako požadavek na Komisi, aby vyšetřila vliv spojení podniků v rámci území těchto členských států. Komise nebude šetřit účinky spojení podniků na území členských států, jež se nepřipojily k žádosti, není-li toto šetření nezbytné pro hodnocení účinků spojení podniků v rámci území žádajících členských států (např. tam kde rozsah zeměpisného trhu zasahuje do území, které nepatří žádajícímu členskému státu či členským státům).

⁽⁴⁶⁾ Předběžné informace o možnosti podání žádosti o postoupení případu mohou být například zváženy Komisí při rozhodování, zda souhlasit či nesouhlasit se žádostí o omezení odkladného účinku podle čl. 7 odst. 3 nařízení o spojování.

56. Podle čl. 4 odst. 4 a 5 musí Komise předat odůvodněné žádosti dotčených podniků „neprodleně“⁽⁴⁷⁾. Komise se bude snažit předat takové dokumenty pracovní den po dni jejich obdržení nebo vydání. Informace v rámci sítě budou předávány různými způsoby v závislosti na okolnostech: elektronickou poštou, pozemní poštou, kurýrní službou, faxem či telefonem. Je třeba poznamenat, že citlivé informace nebo důvěrné informace budou předávány zabezpečenou elektronickou poštou či jiným chráněným způsobem komunikace mezi kontaktními místy.
57. Všichni členové sítě, včetně Komise i všech VOHS, jejich úředníků a jiných pracovníků či jiných osob pracujících pod kontrolou těchto orgánů, a rovněž úředníků a pracovníků státní správy či jiných orgánů členských států, budou vázáni služebním tajemstvím upraveným v článku 17 nařízení o spojování. Neveřejné informace získané v rámci provádění nařízení o spojování nesmí být zpřístupněny, jestliže fyzická či právnická osoba, jež tyto informace poskytla, nesouhlasí s jejich zpřístupněním.
58. Konzultace a výměna informací v rámci sítě jsou záležitostí mezi veřejnými orgány pro výkon rozhodnutí a nemění žádná práva či povinnosti vyplývající pro společnosti z práva Společenství nebo jednotlivých států. Každý orgán pro hospodářskou soutěž zůstává plně odpovědný za zajištění toho, aby v případech, jimiž se zabývá, byly náležitě dodržovány řádné postupy.

2. Spuštění systému postoupení případu před oznámením; potřebné informace od žádajících stran

59. Pro zajištění rychlého a hladkého fungování systému postupování případů je zásadní, aby žádající strany poskytl úplné a přesné informace, kdykoli budou požadovány, včas a nejúčinnějším způsobem. Právní požadavky týkající se informací, jež musí být poskytnuty, a důsledky vyplývající z poskytnutí nesprávných, neúplných či zavádějících informací jsou stanoveny v nařízení o spojování, nařízení (ES) č. 802/2004, dále jen „prováděcí nařízení o spojování“, a ve formuláři RS⁽⁴⁸⁾.
60. Formulář RS stanoví, že veškeré informace uvedené v odůvodněné žádosti musí být správné a úplné. V případě, že strany poskytnou nesprávné či neúplné informace, má Komise právo buď přijmout rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení o spojování (pokud zjistí během vyšetřování, že nejsou splněny podmínky článku 4 odst. 5), nebo zrušit rozhodnutí přijaté podle článku 6 či 8 po postoupení případu podle čl. 4 odst. 5 v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. a) či čl. 8 odst. 6 písm. a) nařízení o spojování. Po přijetí takového rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo po zrušení by se na transakci opět vztahovaly vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž. Pokud byl případ postoupen podle čl. 4 odst. 4 na základě nesprávných či neúplných informací, může Komise požadovat oznámení podle čl. 4 odst. 1. Kromě toho má Komise právo uložit pokuty podle čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení o spojování. Nakonec by si strany rovněž měly uvědomit, že bude-li případ postoupen na základě nesprávných či neúplných informací uvedených ve formuláři RS, Komise a/nebo členské státy mohou zvážit jeho postoupení po oznámení vrácením postoupení případu na základě takovýchto nesprávných nebo neúplných informací⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Je třeba poznamenat, že jak uvádí čl. 19 odst. 1 nařízení o spojování, Komise má rovněž povinnost předat VOHS kopie oznámení a nejdůležitějších dokumentů vydaných či držných Komisí.

⁽⁴⁸⁾ Formulář RS je připojen k nařízení Komise č. (ES) 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Toto by bylo odpovídající „nápravné opatření“ v případech, kdy žádající strany předložily nesprávné či neúplné informace, jež neovlivňují splnění podmínek čl. 4 odst. 5, o kterém se Komise dozví v průběhu šetření.

61. Při uvádění informací ve formuláři RS nebo obecně v rámci žádosti o postoupení případu před oznámením není předpokladem ani nezbytností, aby dotčené podniky prokázaly, že spojení jejich podniků bude mít účinky poškozující hospodářskou soutěž⁽⁵⁰⁾. Měly by však poskytnout co nejvíce informací jasně prokazujících, jak spojení podniků splňuje příslušná právní kritéria stanovená ve čl. 4 odst. 4 a 5 a proč by bylo nejvhodnější, aby se spojením podniků zabýval orgán či orgány pro hospodářskou soutěž uvedené v žádosti. Nařízení o spojování nepožaduje zveřejnění skutečnosti, že formulář RS byl podán, ani to není jeho účelem. Neveřejná transakce může následně být předmětem žádosti o postoupení případu před oznámením.
62. Ačkoliv podle prováděcího nařízení o spojování Komise přijme formulář RS v jakémkoli úředním jazyku Společenství, dotčeným podnikům poskytujícím informace, jež budou rozesílány v síti, se velmi doporučuje, aby používaly takový jazyk, jemuž budou rozumět všichni příjemci těchto informací. Uspadní to projednávání žádosti v členských státech. Navíc s ohledem na žádosti o postoupení případu členskému státu či státům se žádajícím stranám velmi doporučuje, aby připojily kopii žádosti v jazyku či jazycích členského státu či států, kam se žádá o postoupení případu.
63. Kromě právních požadavků uvedených ve formuláři RS by měly dotčené podniky být připraveny poskytnout doplňující informace dle potřeby a projednat záležitost s Komisí a VOHS upřímně a otevřeně, aby mohla Komise a VOHS zhodnotit, zda by zmíněný případ spojení podniků měl být postoupen.
64. Neoficiální kontakty mezi spojujícími se stranami uvažujícími o podání žádosti o postoupení případu před podáním na jedné straně a mezi Komisí a/nebo orgány členských států na straně druhé jsou podporovány, a to i během doby po předložení formuláře RS. Komise je pověřena poskytovat neformální a včasné rady podnikům, jež chtějí použít systém postupování případů před oznámením stanovený ve čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování⁽⁵¹⁾.

3. Případy způsobilé k postoupení

65. Pouze spojení podniků ve smyslu článku 3 nařízení o spojování jsou způsobilé k postoupení podle čl. 4 odst. 5 a článku 22. Pouze spojení podniků spadající do okruhu příslušných vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž na kontrolu fúzí jsou způsobilé k postoupení podle čl. 4 odst. 4 a článku 9⁽⁵²⁾.
66. Žádosti o postoupení případu před podáním podle čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování se musí týkat spojení podniků, jejichž plány jsou dostatečně konkrétní. V tomto ohledu musí existovat alespoň záměr v dobré víře spojit se mezi dotčenými podniky nebo v případě veřejné nabídky, alespoň veřejné oznámení o záměru podat takovou nabídku⁽⁵³⁾.

4. Pojetí výrazu „před oznámením“ podle čl. 4 odst. 4 a 5

67. Ustanovení čl. 4 odst. 4 a 5 se vztahuje pouze na fázi před oznámením.

⁽⁵⁰⁾ Viz bod odůvodnění 16 nařízení o spojování.

⁽⁵¹⁾ Žádost o omezení odkladného účinku podle čl. 7 odst. 3 nařízení o spojování je obvykle v rozporu se záměrem podat žádost o postoupení případu před oznámením podle čl. 4 odst. 4.

⁽⁵²⁾ Naopak, odkaz na „vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž“ v čl. 21 odst. 3 a čl. 22 odst. 3 by měl být chápán jako odkaz na všechny aspekty vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, viz bod odůvodnění 34 a čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování.

⁽⁵³⁾ Viz bod odůvodnění 34 a čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování.

68. Ustanovení čl. 4 odst. 4 uvádí, že dotčené podniky mohou požádat o postoupení případu formou odůvodněné žádosti (formulář RS) „před oznámením spojení podniků ve smyslu odstavce 1“. To znamená, že žádost lze podat jen v případě, že nebyl předložen formulář CO podle čl. 4 odst. 1.
69. Podobně uvádí čl. 4 odst. 5, že žádost lze podat před „jakýmkoli oznámením příslušným [vnitrostátním] orgánům“. To znamená, že zmíněné spojení podniků nesmí být úředně oznámeno orgánům v žádném členském státě, aby se mohlo použít toto ustanovení. I jedno oznámení kdekoli ve Společenství znemožní dotčeným podnikům zahájit postup podle čl. 4 odst. 5. Z hlediska Komise by neměla být uložena žádná pokuta za neoznámení transakce na vnitrostátní úrovni během projednávání žádosti podle čl. 4 odst. 5.

5. Pojetí „spojení podniků, které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států“ a pojetí výrazu „příslušný členský stát“ v čl. 4 odst. 5

70. Ustanovení čl. 4 odst. 5 umožňuje dotčeným podnikům požádat o postoupení případu před oznámením v případě, že spojení podniků nemá význam pro celé Společenství a „které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států“.
71. „Být možné přezkoumat“ nebo přezkoumatelné znamená takové spojení podniků, jež spadá do pravomoci členského státu v rámci jeho vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž na kontrolu fúzí. Závazný požadavek na oznámení není potřebný, tj. není nezbytné, aby spojení podniků muselo být oznámeno podle vnitrostátních předpisů ⁽⁵⁴⁾.
72. Podle čl. 4 odst. 5 třetí a čtvrtý pododstavec, pokud alespoň jeden členský stát „příslušný k přezkoumání spojení podle svých vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž“ vyjádří svůj nesouhlas s postoupením, případ nesmí být postoupen. „Příslušný“ členský stát je takový, kde je spojení podniků přezkoumatelné a má tedy právo šetřit spojení podniků podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.
73. Všechny členské státy, a nejen ty „příslušné“ k přezkoumání případu, obdrží kopii formuláře RS. Pro účely čl. 4 odst. 5 třetí a čtvrtý pododstavec se však počítají pouze členské státy „příslušné“ k přezkoumání případu. Podle čl. 4 odst. 5 třetího pododstavce mají „příslušné“ členské státy 15 pracovních dnů ode dne obdržení formuláře RS, aby vyjádřily svůj souhlas či nesouhlas s postoupením případu. Budou-li všechny souhlasit, bude se mít za to, že případ má význam pro celé Společenství podle čl. 4 odst. 5 pátého pododstavce. A naopak podle čl. 4 odst. 5 čtvrtého pododstavce, pokud jen jeden příslušný členský stát nebude nesouhlasit, případ nebude postoupen ze žádného členského státu.
74. Vzhledem k výše uvedenému mechanismu je zásadní pro hladké fungování podle čl. 4 odst. 5, aby všechny členské státy, kde je případ přezkoumatelný podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, a tudíž jsou „příslušné“ k šetření případu podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, byly správně určeny. Formulář RS proto vyžaduje, aby dotčené podniky poskytly dostatečné informace umožňující každému členskému státu zjistit, zda je či není příslušný k přezkoumání spojení podniků podle svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.

⁽⁵⁴⁾ I za okolností, kdy je oznámení podle předpisů dobrovolné, mohou strany chtít nebo se od nich očekávat, že v praxi podají oznámení.

75. V situaci, kdy je formulář RS vyplněn správně, by neměly vzniknout žádné potíže. Dotčené podniky správně určily všechny členské státy, které jsou příslušné k přezkoumání případu. Avšak v situaci, kdy dotčené podniky nevyplnily formulář RS správně nebo existuje obecná neshoda o tom, které členské státy jsou „příslušné“ k přezkoumání případu, mohou vzniknout obtíže.
- Ve lhůtě 15 pracovních dnů stanovené v čl. 4 odst. 5 třetím pododstavci může členský stát, který není ve formuláři RS označen jako „příslušný“, informovat Komisi, že je „příslušný“, a může vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s postoupením případu stejně jako každý jiný „příslušný“ členský stát.
 - Podobně ve lhůtě 15 pracovních dnů stanovené v čl. 4 odst. 5 třetím pododstavci může členský stát, který je ve formuláři RS označen jako „příslušný“, informovat Komisi, že není „příslušný“. Tento členský stát nebude potom zahrnut pro účely čl. 4 odst. 5.
76. Po uplynutí lhůty 15 pracovních dnů bez vyjádření nesouhlasu bude postoupení případu považováno za platné. To zajišťuje platnost rozhodnutí Komise přijatých podle článků 6 či 8 nařízení o spojování po postoupení případu podle čl. 4 odst. 5.
77. To však neznamená, že dotčené podniky mohou zneužívat systém tím, že uvedou ve formuláři RS z nedbalosti či záměrně chybné informace, včetně údajů o přezkoumatelnosti spojení podniků ve členských státech. Jak je uvedeno v odstavci 60, Komise může přijmout opatření k nápravě situace a zabránění takového zneužití. Dotčené podniky by si také měly uvědomit, že za takových okolností, kdy je případ postoupen na základě nesprávných či neúplných informací, může členský stát, jenž se domnívá, že byl příslušný k tomu, aby se zabýval tímto případem, ale neměl příležitost vetovat jeho postoupení z důvodu nesprávných informací dotčených podniků, požádat o postoupení případu po oznámení.

6. Oznámení a zveřejnění rozhodnutí

78. Podle článků čl. 4 odst. 4 čtvrtého pododstavce, čl. 4 odst. 5 čtvrtého pododstavce, čl. 9 odst. 1 a čl. 22 odst. 3 druhého pododstavce je Komise povinná informovat dotčené podniky či osoby a všechny členské státy o jakémkoli rozhodnutí vydaném podle těchto ustanovení, jež se týká postoupení případu spojení podniků.
79. Informace budou předány formou dopisu adresovaného dotčeným podnikům (nebo v případě rozhodnutí přijatého podle článku 9 odst. 1 nebo čl. 22 odst. 3 dopisem adresovaným dotčenému členskému státu). Všechny členské státy obdrží kopii tohoto dopisu.
80. Není stanoven požadavek, aby taková rozhodnutí byla uveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵³⁾. Komise však odpovídajícím způsobem zveřejní taková rozhodnutí na internetové stránce GŘ pro hospodářskou soutěž, přičemž je nutno dodržet požadavky na utajení.

7. Ustanovení čl. 9 odst. 6

81. Ustanovení čl. 9 odst. 6 stanovuje, že když Komise postoupí případ oznámeného spojení podniků členskému státu v souladu s čl. 4 odst. 4 nebo čl. 9 odst. 3, příslušný VOHS se musí případem zabývat „bez zbytečného prodlení“. Obdobně by se dotčený příslušný orgán měl co nejrychleji zabývat případem v rámci vnitrostátních předpisů.

⁽⁵³⁾ Podle článku 20 nařízení o spojování je tato potřeba pouze pro rozhodnutí podle čl. 8 odst. 1 – 6, článku 14 a 15.

82. Kromě toho čl. 9 odst. 6 stanoví, že příslušný vnitrostátní orgán musí do 45 pracovních dnů od postoupení případu Komisi nebo po obdržení oznámení na vnitrostátní úrovni (je-li vyžadováno) informovat dotčené podniky o výsledku „předběžného posouzení z hlediska hospodářské soutěže“ a zda a jaké navrhuje „další kroky“. Obdobně do 45 pracovních dnů od postoupení případu nebo po oznámení, podle okolností, by měly spojující se strany dostat dostatečné informace, které jim umožní pochopit podstatu případných předběžných obav z narušení hospodářské soutěže, jež může mít příslušný orgán, a být informovány o pravděpodobném rozsahu a délce vyšetřování. Příslušný členský stát může jen výjimečně pozastavit běh této lhůty, jestliže mu dotčené podniky neposkytnou nezbytné informace vyžadované v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.

IV. ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

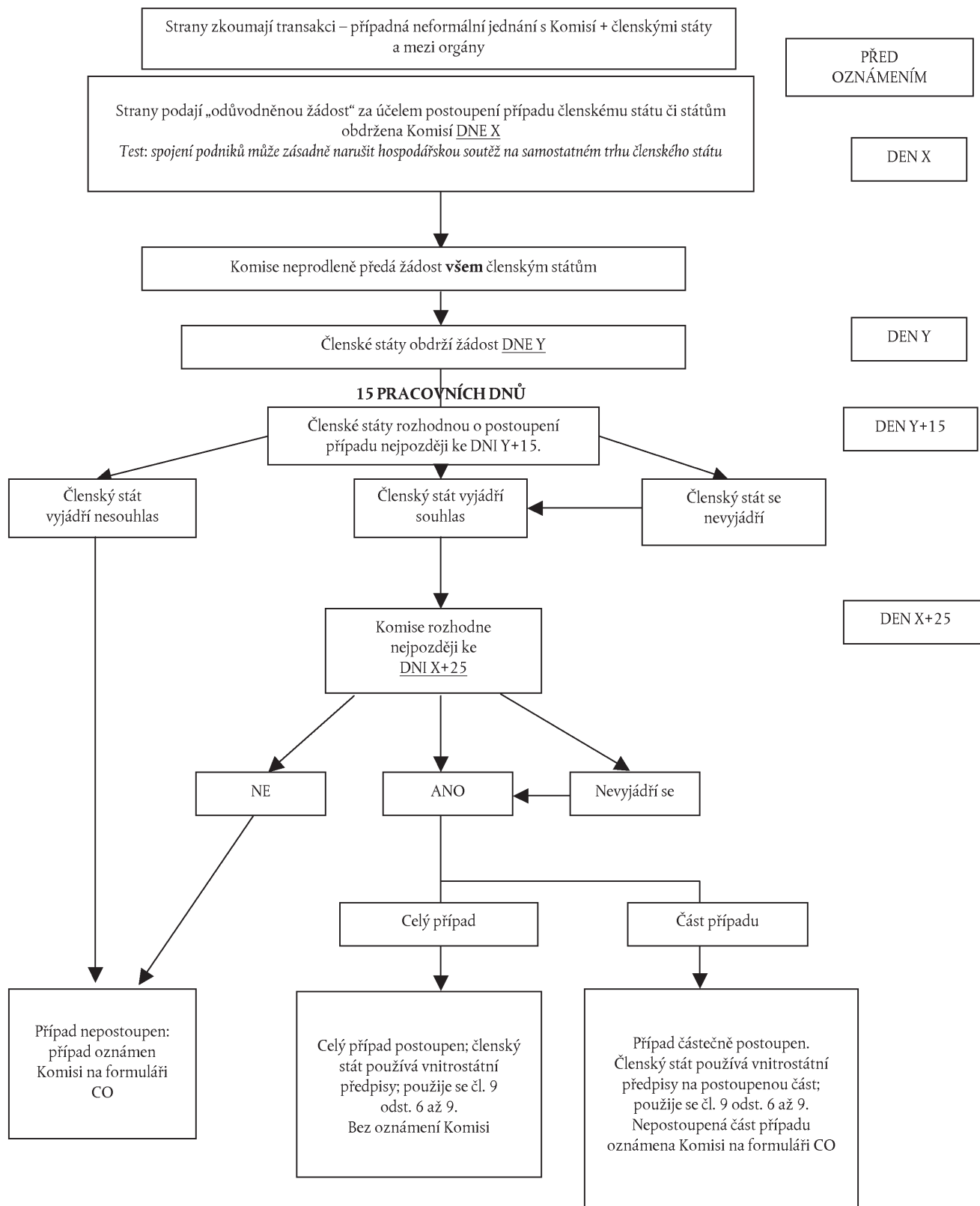
83. Toto sdělení bude předmětem pravidelného přezkoumání, zejména po jakékoli změně ustanovení o postupování případů v nařízení o spojování. V tomto ohledu je třeba upozornit, že podle čl. 4 odst. 6 nařízení o spojování musí Komise podat Radě zprávu o používání ustanovení pro postupování případů před oznámením, tj. článků čl. 4 odst. 4 a čl. 4 odst. 5, do 1. července 2009.
84. Tímto sdělením není dotčen jakýkoli výklad příslušné Smlouvy a pravidla stanovená Soudem prvního stupně a Soudním dvorem Evropských společností.
-

PŘÍLOHY

SCHÉMATA POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

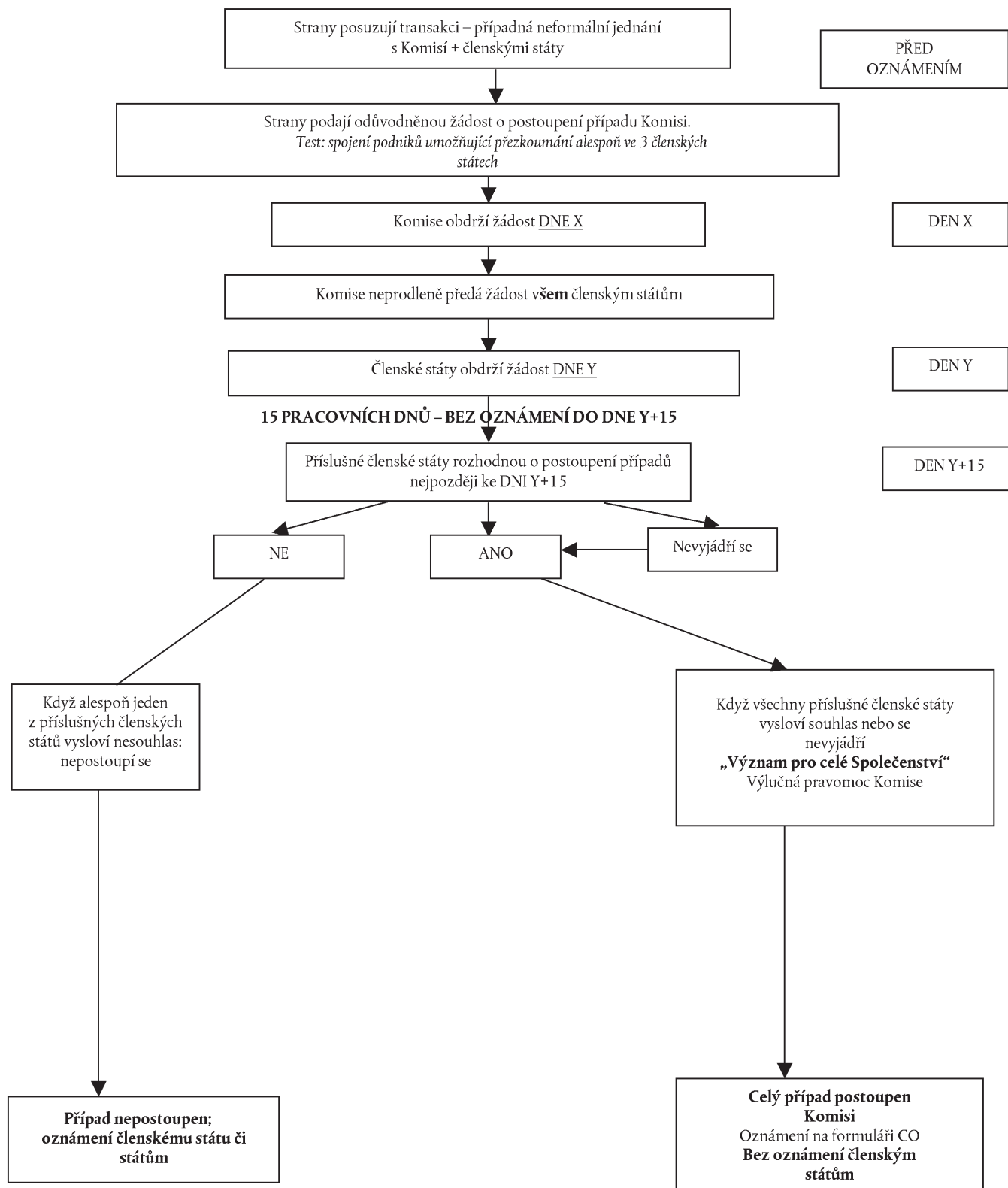
Čl. odst. 4

Spojení podniků s významem pro celé Společenství

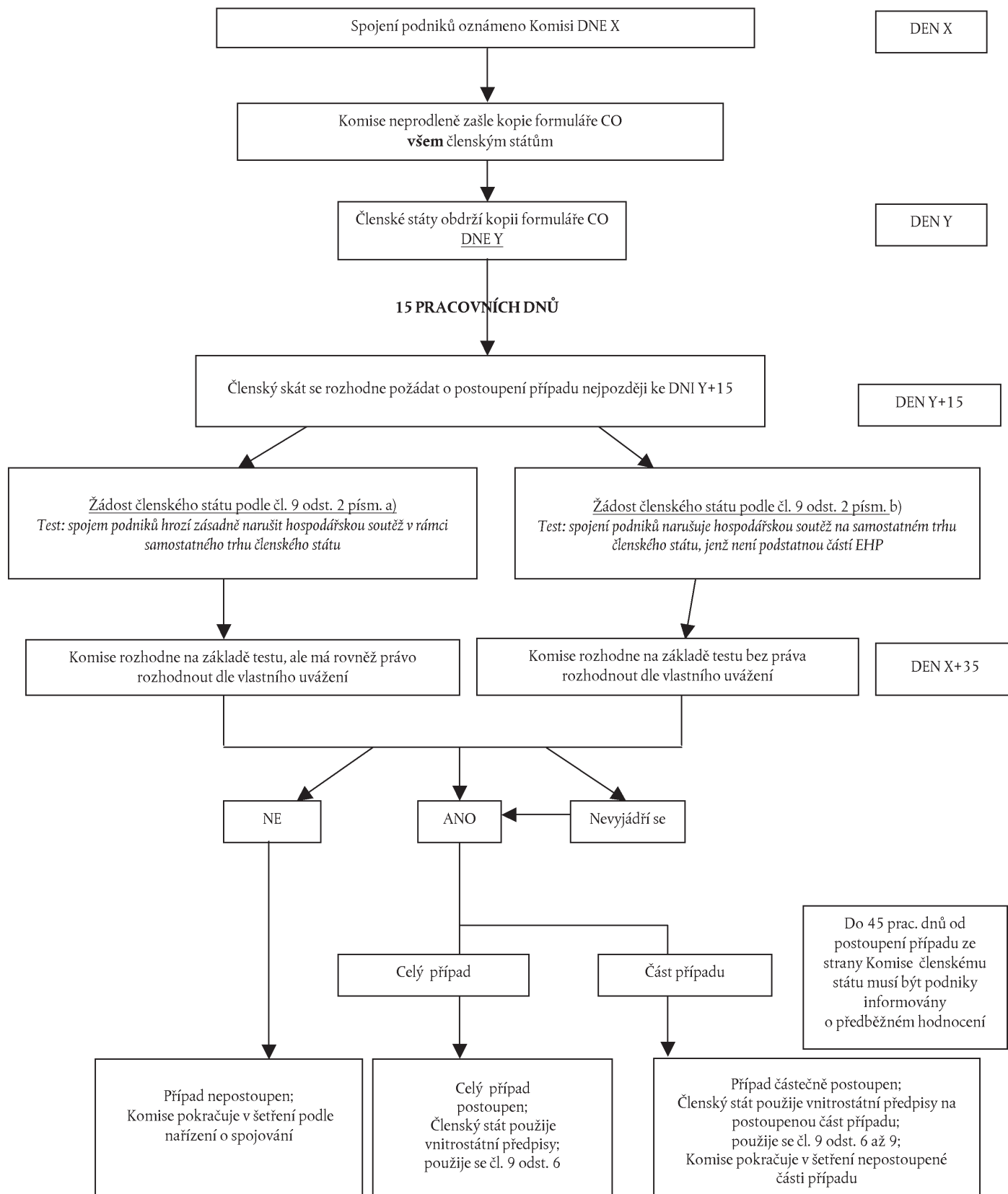
Čl. 4 odst. 5

**Spojení podniků bez významu pro celé Společenství
přezkoumatelné alespoň ve třech členských státech podle vnitrostátních předpisů**

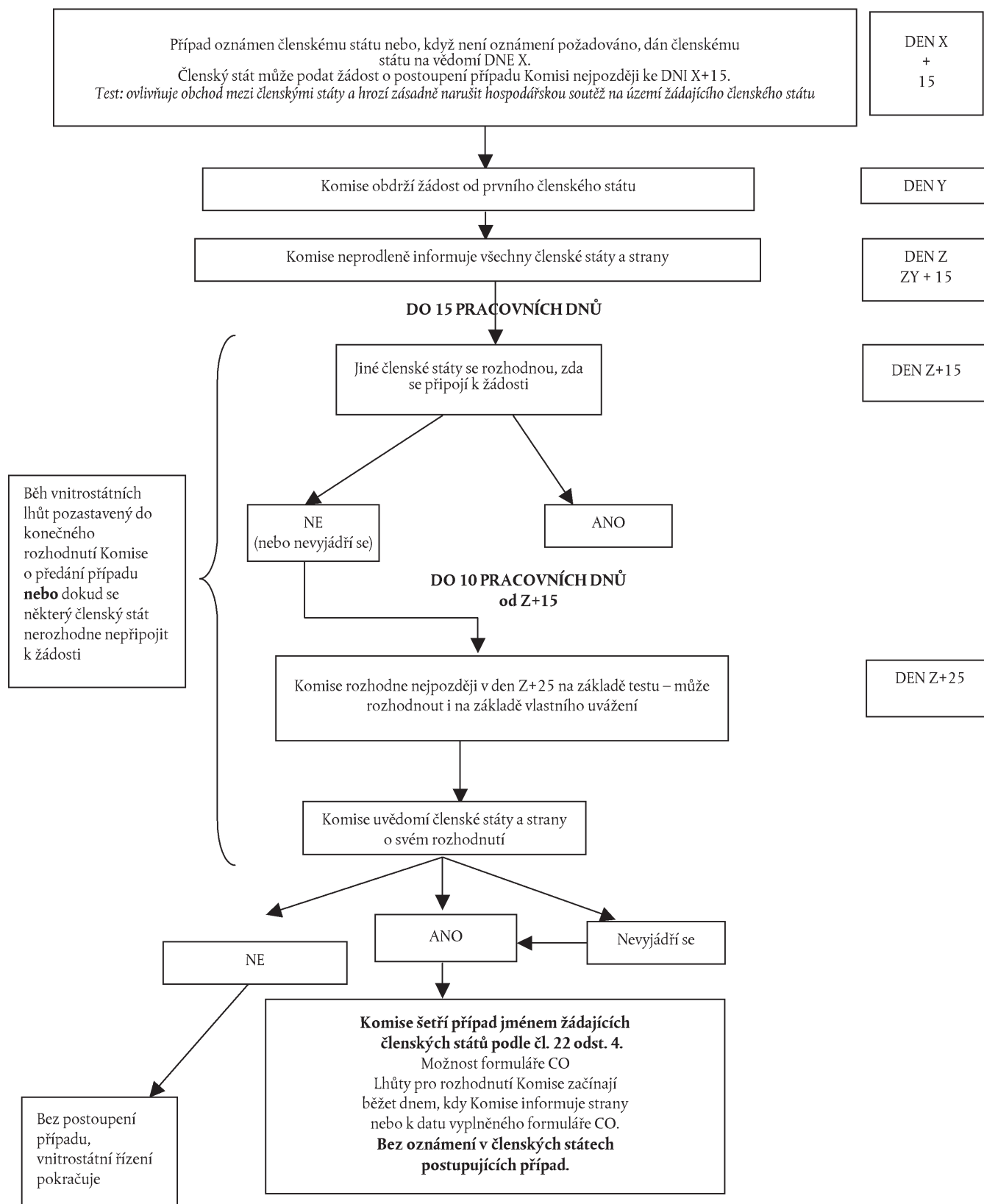
Článek 9

Spojení podniků s významem pro celé Společenství

Článek 22

Spojení podniků bez významu pro celé Společenství

Sdělení Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných

(2005/C 56/03)

(Text s významem pro EHP)

I. ÚVOD

1. Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) ⁽¹⁾ stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) druhém pododstavci, v čl. 8 odst. 1 druhém pododstavci a v čl. 8 odst. 2 třetím pododstavci, že rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem „je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytná pro uskutečnění spojení“.
2. Změna pravidel, kterými se řídí posouzení omezení přímo souvisejících s uskutečněním spojení a pro ně nezbytných (dále také „podpůrná omezení“), zavádí zásadu posouzení takových omezení samotným podnikem. To odráží záměr zákonodárce neukládat Komisi povinnost posuzovat podpůrná omezení a jednotlivě se jimi zabývat. Postup v případě podpůrných omezení podle nařízení ES o spojování je dále vysvětlen v bodu odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, které udává, že „[r]ozhodnutí Komise prohlašující spojení za slučitelná se společným trhem při použití tohoto nařízení by měla taková omezení zahrnovat automaticky, aniž by Komise musela hodnotit taková omezení v jednotlivých případech“. Zatímco tento bod odůvodnění předpokládá, že Komise bude plnit zbývající funkci, pokud jde o specifické nové anebo nevyřešené otázky vzbuzující skutečnou nejistotu, ve všech ostatních případech je na dotčených podnicích, aby samy posoudily, zda a do jaké míry mohou být jejich dohody považovány při transakci za podpůrné. Spory o to, zda se uvedená omezení přímo týkají uskutečnění spojení a jsou pro ně nezbytná, a jsou tedy automaticky pokryta schvalovacím rozhodnutím Komise, spadají pod jurisdikci vnitrostátních soudů.
3. Zbývající funkcí Komise se zabývá bod odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, v němž se uvádí, že na žádost dotčených podniků by Komise měla výslovně posoudit podpůrný charakter omezení v případech představujících „nové nebo nevyřešené otázky vyvolávající skutečnou nejistotu“. Tento bod odůvodnění dále definuje „novou nebo nevyřešenou otázku vyvolávající skutečnou nejistotu“ jako otázku, která „není zahrnuta příslušným platným oznámením Komise nebo zveřejněným rozhodnutím Komise“.
4. Aby byla dotčeným podnikům poskytnuta právní jistota, poskytuje toto sdělení pokyny pro výklad pojmu podpůrná omezení. Pokyny uvedené v následujících oddílech odrážejí podstatu postupů Komise a stanovují zásady pro posouzení, zda a do jaké míry jsou nejběžnější typy dohod považovány za podpůrná omezení.
5. V případech výjimečných okolností, které nejsou obsaženy v tomto sdělení, je však možno se od těchto zásad odchýlit. Další pokyny ohledně toho, zda jejich dohody mohou či nemohou být považovány za podpůrná omezení, naleznou strany spojení ve zveřejněných rozhodnutích Komise ⁽²⁾. Případy, jež zahrnují výjimečné okolnosti, kterými se Komise už zabývala a zveřejnila k nim rozhodnutí ⁽³⁾, nejsou „novými a nevyřešenými otázkami“ ve smyslu bodu odůvodnění 21 nařízení ES o spojování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Pro účely tohoto sdělení je rozhodnutí považováno za zveřejněné, pokud bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie nebo bylo zpřístupněno veřejnosti na webových stránkách Komise.

⁽³⁾ Viz například rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, odst. 56) – vysoký stupeň zákaznické loajality; rozhodnutí Komise ze dne 23. října 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odst. 73) – dlouhá životnost výrobků; rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odst. 99) – omezený počet alternativních výrobců; rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, odst. 50) – požadavek delší ochrany know-how.

6. Případ tedy uvádí „novou a nevyřešenou otázku vyvolávající skutečnou nejistotu“, pokud daná omezení nejsou předmětem tohoto sdělení a nebylo o nich dříve pojednáno ve zveřejněných rozhodnutích Komise. Jak předpokládá bod odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, Komise v těchto případech na žádost stran výslovně posoudí taková omezení. S ohledem na požadavky důvěrnosti zveřejní Komise v přiměřené míře toto posouzení, které dále rozvíjí zásady stanovené v tomto sdělení.
7. Pokud omezení přímo souvisejí s uskutečněním spojení a jsou pro ně nezbytná, stanoví čl. 21 odst. 1 nařízení ES o spojování, že se použije pouze toto nařízení s vyloučením nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, (EHS) č. 1017/68 ⁽²⁾ a (EHS) č. 4056/86 ⁽³⁾. Naopak na omezení, která nemohou být považována za přímo související s uskutečněním spojení a nejsou pro ně nezbytná, je možno použít články 81 a 82 Smlouvy o ES. Pouhá skutečnost, že dohoda nebo ujednání nejsou považovány za podpůrné pro spojení, nemá však sama o sobě vliv na jejich právní status. Takové dohody nebo ujednání budou posouzeny v souladu s články 81 a 82 Smlouvy o ES a souvisejícími předpisy a sděleními ⁽⁴⁾. Mohou také podléhat jakýmkoli příslušným vnitrostátním pravidlům pro hospodářskou soutěž. Na dohody, které obsahují omezení ohledně hospodářské soutěže, ale nepovažují se za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné podle tohoto sdělení, se však mohou tato ustanovení vztahovat.
8. Výkladem Komise čl. 6 odst. 1 písm. b) druhého pododstavce a čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 třetího pododstavce nařízení ES o spojování nejsou dotčeny výklady, které mohou poskytnout Soudní dvůr nebo Soud prvního stupně Evropských společenství.
9. Toto sdělení nahrazuje předchozí sdělení Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných ⁽⁵⁾.

II. OBECNÉ ZÁSADY

10. Spojení sestává ze smluvních ujednání a dohod zakládajících kontrolu ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení ES o spojování. Nedílnou součástí spojení jsou rovněž všechny dohody, které uskutečňují hlavní záměr spojení ⁽⁶⁾, např. ty, které se týkají prodeje akcií nebo aktiv podniku. Kromě těchto ujednání a dohod mohou strany spojení uzavřít další dohody, které netvoří nedílnou součást spojování, mohou však omezit svobodu jednání stran na trhu. Pokud takové dohody obsahují podpůrná omezení, automaticky se na ně vztahuje prohlášení o slučitelnosti spojení se společným trhem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 411/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ze dne 19. července 1968 o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, Úř. věst. L 175, 23.7.1968, s. 1; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1/2003.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 ze dne 22. prosince 1986, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 81 a 82 Smlouvy v námořní dopravě, Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 4; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1/2003.

⁽⁴⁾ Viz např. licenční dohody v nařízení (ES) č. 772/2004; pro dohody o zásobování a nákupu viz např. nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě, Úř. věst. L 336, 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 188, 4.7.2001, s. 5.

⁽⁶⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 1992 (IV/M.206 – Rhône-Poulenc/SNIA, odst. 8.3); rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 1991 (IV/M.113 – Courtaulds/SNIA, odst. 35); rozhodnutí Komise ze dne 2. prosince 1991 (IV/M.102 – TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post, odst. 46).

11. Kritéria přímé souvislosti a nezbytnosti mají objektivní povahu. Omezení nesouvisející přímo s uskutečněním spojení a nejsou pro ně nezbytná pouze proto, že je strany spojení za taková považují.
12. Aby byla omezení považována za „přímo související s uskutečněním spojení“, musejí být úzce spojena se samotným spojením. Nepostačuje, aby dohoda byla uzavřena současně se spojením nebo za stejných okolností jako spojení⁽¹⁾. Omezení, která přímo souvisejí se spojením, hospodářsky souvisejí s hlavní transakcí a mají umožnit hladký přechod ke změněné podnikové struktuře po spojení.
13. Dohody musejí být „nezbytné pro uskutečnění spojení“⁽²⁾, což znamená, že bez existence těchto dohod by spojení nemohlo být uskutečněno nebo by mohlo být uskutečněno pouze za méně jistých podmínek, s podstatně vyššími náklady, během výrazně delší doby nebo se značně větší obtížností⁽³⁾. Dohody nezbytné pro uskutečnění spojení jsou příznačně zaměřeny na ochranu převáděné hodnoty⁽⁴⁾, zachování nepřetržitosti dodávek po rozpadu bývalého hospodářského subjektu⁽⁵⁾ nebo umožnění zahájení činnosti nového hospodářského subjektu⁽⁶⁾. Při rozhodování o nezbytnosti omezení je vhodné nejen vzít v úvahu jeho povahu, ale také zajistit, aby jeho trvání, předmět a zeměpisná oblast uplatnění nepřekračovaly to, co uskutečnění spojení skutečně vyžaduje. Jsou-li k dispozici pro dosažení oprávněného sledovaného cíle stejně účinné alternativy, musejí dotyčné podniky zvolit tu alternativu, která objektivně nejméně omezuje hospodářskou soutěž.
14. U spojování uskutečňovaných po etapách nelze považovat smluvní ujednání o etapách před založením kontroly ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení ES o spojování za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Avšak dohoda o zdržení se závažných změn v cílovém podnikání až po dokončení se považuje za přímo související s uskutečněním společné nabídky a pro ně nezbytnou⁽⁷⁾. Totéž platí, v souvislosti se společnou nabídkou, v případě dohody společných nabyvatelů podniku zdržet se předložení samostatných soutěžních nabídek ohledně téhož podniku nebo získání kontroly nad ním jiným způsobem.
15. Dohody usnadňující společné získání kontroly jsou považovány za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Totéž platí pro ujednání stran o společném získání kontroly zaměřené na uskutečnění rozdělení aktiv s cílem rozdělit si mezi sebou výrobní zařízení nebo distribuční síť spolu se stávajícími ochrannými známkami společně získaného podniku.
16. Pokud takové rozdělení zahrnuje rozpad bývalého hospodářského subjektu, ujednání umožňující provést tento rozpad za přijatelných podmínek lze považovat podle níže uvedených zásad za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné.

⁽¹⁾ Stejně tak může jít o omezení „přímo související“, i když nebylo přijato současně s dohodou uskutečňující hlavní záměr spojení, za předpokladu, že všechny ostatní požadavky jsou splněny.

⁽²⁾ Viz Evropský soudní dvůr, věc 42/84 (*Remia*), [1985] Sb. rozh. 2545, odst. 20; Soud prvního stupně, věc T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] Sb. rozh. II-2459, odst. 106.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2000 (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, odst. 20).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. července 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, odst. 59); rozhodnutí Komise ze dne 3. března 1999 (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 9. března 2001 (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, odst. 30); rozhodnutí Komise ze dne 20. března 2001 (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, odst. 11).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 25. února 2000 (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, odst. 21).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. března 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, odst. 207–214); rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odst. 49, 56 a 57).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1998 (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 2. října 1997 (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, odst. 55); rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 1997 (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, odst. 16); rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 1996 (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, odst. 19 a 22); rozhodnutí Komise ze dne 7. srpna 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odst. 50).

III. ZÁSADY VZTAHUJÍCÍ SE NA BĚŽNĚ SE VYSKYTUJÍCÍCH OMEZENÍCH V PŘÍPÁDECH ZÍSKÁNÍ PODNIKU

17. Omezení dohodnutá mezi stranami v souvislosti s převodem podniku mohou být ve prospěch nabyvatele nebo prodejce. Potřeba mít prospěch z určité ochrany je obecně větší u nabyvatele než u prodejce. Je to nabyvatel, kdo nezbytně potřebuje mít jistotu, že bude moci získat plnou hodnotu nabytého podniku. Omezení prospěšná pro prodejce se tedy zpravidla buď přímo netýkají uskutečnění spojení a nejsou pro ně nezbytná vůbec ⁽¹⁾, nebo je třeba více omezit jejich oblast působnosti a/nebo dobu trvání, než je tomu u doložek prospěšných pro nabyvatele ⁽²⁾.

A. Konkurenční doložky

18. Závazky zákazu konkurence uložené prodejci v souvislosti s převodem podniku nebo jeho části mohou přímo souviset s uskutečněním spojení a být pro ně nezbytné. K získání plné hodnoty převedených aktiv musí mít nabyvatel možnost požívat určitou ochranu před konkurencí ze strany prodejce, aby mohl získat a udržet si zákazníky a osvojit si a využít know-how. Tyto konkurenční doložky zaručují nabyvateli převod plné hodnoty převedených aktiv, která všeobecně zahrnují hmotná i nehmotná aktiva, např. goodwill, který prodejce získal, nebo know-how ⁽³⁾, které vyvinul. Ty nejenže se spojením přímo souvisejí, ale jsou také nezbytné pro jeho uskutečnění, protože bez nich by se dalo očekávat, že prodej podniku nebo jeho části se nemůže uskutečnit.
19. Tyto konkurenční doložky lze však odůvodnit pouze legitimním cílem uskutečnit spojení, pokud doba jejich trvání, zeměpisná oblast uplatnění, jejich předmět a osoby jim podléhající nepřekračují to, co je skutečně nezbytné k dosažení uvedeného cíle ⁽⁴⁾.
20. Konkurenční doložky jsou odůvodněny na dobu do tří let ⁽⁵⁾, pokud převod podniku zahrnuje převod zákaznické loajality v podobě goodwill a know-how ⁽⁶⁾. Pokud zahrnuje jen goodwill, jsou odůvodněny na dobu do dvou let ⁽⁷⁾.
21. Konkurenční doložky se naopak nepovažují za nezbytné, jestliže je převod ve skutečnosti omezen pouze na hmotná aktiva (např. pozemky, budovy nebo strojní zařízení) nebo na výlučná práva průmyslového a obchodního vlastnictví (jejichž nositelé by mohli okamžitě podat žalobu pro porušení těchto práv převodcem).
22. Zeměpisná oblast působnosti konkurenčních doložek musí být omezena na oblast, v níž prodejce nabízel příslušné výrobky nebo služby před převodem, poněvadž není třeba chránit nabyvatele před konkurencí prodejce na územích, na která prodejce předtím nepronikl ⁽⁸⁾. Tuto zeměpisnou oblast působnosti lze rozšířit na území, na která plánoval prodejce vstoupit v době transakce, pokud již vložil do přípravy tohoto opatření prostředky.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1998 (IV/M.1226 – GEC/GPTH, odst. 24).

⁽²⁾ Viz např. doložka zaměřená na ochranu části podniku zůstávající prodejci: rozhodnutí Komise ze dne 30. srpna 1993 (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, odst. 16).

⁽³⁾ Podle definice v čl. 1 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 772/2004.

⁽⁴⁾ Viz Evropský soudní dvůr, věc 42/84 (Remia), [1985] Sb. rozh. 2545, odst. 20; Soud prvního stupně, věc T-112/99 (Métropole Télévision – M6), [2001] Sb. rozh. II-2459, odst. 106.

⁽⁵⁾ Výjimečné případy, ve kterých mohou být odůvodněna delší období, viz např. rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odst. 56); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odst. 37); rozhodnutí Komise ze dne 23. října 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odst. 74).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 1998 (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, odst. 33); rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Itelcel, odst. 15); rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odst. 21 a 22).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 26); rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 27); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odst. 28); rozhodnutí Komise ze dne 4. srpna 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odst. 18).

23. Obdobně musejí být konkurenční doložky omezeny na výrobky (včetně vylepšených verzí nebo aktualizací výrobků a nových vzorů) a služby, jež tvoří hospodářskou činnost převáděného podniku. Ty mohou zahrnovat výrobky a služby, které jsou v době spojení na pokročilém stupni vývoje, jakož i plně vyvinuté výrobky, které však ještě nebyly neuvedeny na trh. Ochrana nabyvatele proti konkurenci ze strany prodejce na trzích výrobků nebo služeb, na nichž převáděný podnik před převodem nepůsobil, se nepovažuje za nezbytnou⁽¹⁾.
24. Prodejce se může zavázat za sebe, za své dceřiné společnosti nebo za obchodní zástupce. Závazek uložit podobná omezení jiným subjektům by však nebyl považován za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytný. To platí zvláště, pokud jde o doložky, jež by omezily svobodu dalších prodejců nebo uživatelů dovážet nebo vyvážet.
25. Doložky omezující právo prodejce koupit nebo držet akcie společnosti, jež konkuruje převedenému podniku, se považují za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny výše u konkurenčních doložek, pokud nebrání prodejci v nákupu nebo držení akcií pro investiční účely, s nimiž nejsou spojeny, ať přímo či nepřímo, řídicí funkce nebo významný vliv v konkurenční společnosti⁽²⁾.
26. Doložky důvěrnosti a zdržení se akvizice mají srovnatelný účinek, a jsou tudíž posuzovány podobně jako konkurenční doložky⁽³⁾.

B. Licenční smlouvy

27. Převod podniku nebo jeho části zpravidla zahrnuje převod práv duševního vlastnictví nebo know-how na nabyvatele s cílem plného využití převáděných aktiv. Prodejce však může zůstat vlastníkem dotýčených práv za účelem jejich využívání v jiných činnostech, než jsou převedené činnosti. V těchto případech je obvyklým prostředkem pro zajištění plného využívání převedených aktiv nabyvatelem uzavření licenčních smluv v jeho prospěch. Podobně prodejce, pokud převedl práva duševního vlastnictví spolu s podnikem, může chtít nadále využívat některá nebo všechna tato práva pro jiné než převedené činnosti; v takovém případě nabyvatel udělí prodejci příslušnou licenci.
28. Licence na patenty⁽⁴⁾ a na podobná práva nebo know-how⁽⁵⁾, lze považovat za nezbytné pro uskutečnění spojení. Lze je rovněž považovat za nedílnou součást spojení a v každém případě není třeba je časově omezit. Tyto licence mohou být prosté nebo výlučné a mohou být omezeny na určité oblasti používání, a to v míře odpovídající činnostem převedeného podniku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odst. 28); rozhodnutí Komise ze dne 4. srpna 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odst. 18).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 4. února 1993 (IV/M.301 – Tesco/Catteau, odst. 14); rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 19); rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 27); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2000 (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, odst. 26).

⁽³⁾ Podobně nelze rozšířit doložky o důvěrnosti ohledně přesných údajů o zákazníkovi, cenách a množstvích. Naopak doložky o důvěrnosti týkající se technického know-how mohou být výjimečně odůvodněny pro delší období, viz rozhodnutí Komise ze dne 29. dubna 1998 (IV/M.1167 – ICI/Williams, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, odst. 50).

⁽⁴⁾ Včetně přihlášek k patentům, užitim vzorů, přihlášek k registraci užitim vzorů, průmyslových vzorů, topografií polovodičových výrobků, doplňkových ochranných osvědčení pro léčiva nebo jiné výrobky, u kterých mohou být taková osvědčení požadována, a osvědčení šlechtitelů rostlin (jak je uvedeno v článku 1 odst. 1 písm. h) nařízení (ES) č. 772/2004.

⁽⁵⁾ Podle definice v čl. 1 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 772/2004.

29. Územní omezení výroby, která odpovídají území převedené činnosti, však obvykle nejsou pro uskutečnění spojení nezbytná. V případě, že prodejce podniku udělí licenci kupujícímu, může být prodejce podroben v licenční smlouvě územnímu omezení za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny u konkurenčních doložek v souvislosti s prodejem podniku.
30. Omezení začleněná v licenčních smlouvách, která překračují výše uvedená ustanovení, například tím, že chrání spíše poskytovatele licence a nikoli nabyvatele licence, nejsou pro uskutečnění spojení nezbytná⁽¹⁾.
31. Také v případě licencí na ochranné známky, obchodní názvy, práva k průmyslovým vzorům, autorská práva a podobná práva mohou nastat situace, kdy si prodejce přeje zůstat vlastníkem těchto práv, pokud jde o činnosti, které si ponechává, nabyvatel však potřebuje tato práva za účelem obchodování se zbožím nebo službami produkovány převedeným podnikem nebo jeho částí. V tomto případě rovněž platí výše uvedené úvahy⁽²⁾.

C. Závazky nákupu a dodávek

32. Převod podniku nebo jeho části může v mnoha případech způsobit narušení tradičních směrů nákupu a dodávek, které existují v důsledku předchozí integrace činností v rámci hospodářské jednoty prodejce. Aby bylo možno rozdělit hospodářskou jednotu prodejce a částečně převést příslušná aktiva na nabyvatele za přiměřených podmínek, je často nezbytné zachovat, alespoň po přechodné období, stávající nebo podobná spojení mezi prodejcem a nabyvatelem. Tohoto cíle se dosahuje obvykle závazky nákupu nebo dodávek prodejce a/nebo nabyvatele podniku či jeho části. S ohledem na zvláštní situaci vyplývající z rozdělení hospodářské jednoty prodejce lze tyto závazky uznat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Mohou být ve prospěch prodejce nebo nabyvatele, v závislosti na zvláštních okolnostech případu.
33. Účelem těchto závazků může být zajistit kterékoli straně kontinuitu dodávek výrobků nezbytných pro provádění činností, jež si buď ponechal prodejce, nebo převzal nabyvatel. Dobu trvání závazků nákupu a dodávek je však nutno omezit na dobu nezbytnou pro nahrazení vztahu závislosti samostatností na trhu. Závazky nákupu a dodávek, které mají zaručit dříve dodávané množství, mohou být tedy odůvodněny na přechodnou dobu do pěti let⁽³⁾.
34. Závazky jak dodávek, tak nákupu, které zajišťují stanovená množství, případně s doložkou o jejich změně, se považují za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Avšak závazky zajišťující neomezená množství⁽⁴⁾, exkluzivitu nebo poskytující přednostní právo na dodání nebo nákup⁽⁵⁾ nejsou pro uskutečnění spojení nezbytné.
35. Dohody o službách a distribuci se svým účinkem rovnají ujednáním o dodávkách, a platí tedy tytéž výše uvedené úvahy.

⁽¹⁾ V rozsahu, v jakém se na ně vztahuje čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES, mohou tyto smlouvy podléhat i nařízení (ES) č. 772/2004 nebo jiným právním předpisům Společenství.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odst. 54).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. února 1996 (IV/JV.651 – AT&T/Philips, VII.); rozhodnutí Komise ze dne 30. března 1999 (IV/JV.15 – BT/AT&T, odst. 209); výjimečné případy viz rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odst. 99); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odst. 45).

⁽⁴⁾ V souladu se zásadou proporcionality závazky zajišťující omezená množství s doložkou o jejich změně jsou v těchto případech méně omezující pro hospodářskou soutěž, viz např. rozhodnutí Komise ze dne 18. září 1998 (IV/M.1292 – Continental/ITT, odst. 19).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. července 1998 (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, odst. 64); výjimečné případy (např. neexistence trhu) viz rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odst. 92 až 96); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odst. 38 a následující).

IV. ZÁSADY VZTAHUJÍCÍ SE NA BĚŽNĚ SE VYSKYTUJÍCÍ OMEZENÍ V PŘÍPÁDECH SPOLEČNÝCH PODNIKŮ VE SMYSLU ČL. 3 ODS. 4 NAŘÍZENÍ ES O SPOJOVÁNÍ

A. Závazky zákazu konkurence

36. Závazek zákazu konkurence mezi mateřskými podniky a společným podnikem lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytný, jestliže tyto závazky odpovídají výrobkům, službám a územím, na něž se vztahuje dohoda o společném podniku nebo jeho stanov. Tyto konkurenční doložky odrážejí mimo jiné potřebu zajistit, aby jednání probíhala v dobré víře, mohou odrážet nezbytnost plně využít aktiva společného podniku nebo umožnit společnému podniku využívat know-how a goodwill poskytnuté mateřskými podniky anebo potřebu ochrany zájmů mateřských podniků ve společném podniku před konkurenčními akty usnadněnými mimo jiné přednostním přístupem mateřských podniků k know-how a goodwillu, které byly převedeny do společného podniku nebo vytvořeny společným podnikem. Takové závazky zákazu konkurence mezi mateřskými podniky a společným podnikem mohou být považovány za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné po dobu existence společného podniku ⁽¹⁾.
37. Zeměpisná oblast působnosti konkurenční doložky musí být omezena na území, v němž mateřské podniky nabízely příslušné výrobky nebo služby před vytvořením společného podniku ⁽²⁾. Tuto zeměpisnou oblast působnosti lze rozšířit na území, na která plánovaly mateřské společnosti vstoupit v době transakce, pokud již vložily do přípravy tohoto opatření prostředky.
38. Podobně musejí být konkurenční doložky omezeny na výrobky a služby tvořící hospodářskou činnost společného podniku. Ty mohou zahrnovat výrobky a služby, které jsou v době spojení na pokročilém stupni vývoje, jakož i plně vyvinuté výrobky a služby, které však ještě nebyly neuvedeny na trh.
39. Je-li společný podnik vytvořen s cílem vstoupit na nový trh, je třeba uvést výrobky, služby a území, na nichž má působit podle dohody o společném podniku nebo jeho stanov. Předpokládá se, že zájem jedné mateřské společnosti ve společném podniku není třeba chránit před konkurencí ze strany druhé mateřské společnosti na jiných trzích než na těch, na kterých bude společný podnik působit na počátku jeho existence.
40. Dále platí, že závazky zákazu konkurence mezi mateřskými společnostmi, jež nedisponují kontrolou, a společným podnikem s uskutečněním spojení přímo nesouvisejí a nejsou pro ně nezbytné.
41. Tytéž zásady jako v případě konkurenčních doložek se vztahují také na doložky důvěrnosti a neusilování o akvizici.

B. Licenční smlouvy

42. Licenci udělenou mateřskými společnostmi společnému podniku lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytnou. To platí bez ohledu na to, zda je licence výlučná nebo ne a zda je časově omezená nebo ne. Tato licence může být omezena na určitou oblast použití, jež odpovídá činnostem společného podniku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 15. ledna 1998 (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, odst. 40); rozhodnutí Komise ze dne 7. srpna 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odst. 51); rozhodnutí Komise ze dne 3. července 1996 (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, odst. 31); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2000 (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, odst. 26).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 29. srpna 2000 (COMP/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*; odst. 18); rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odst. 49 poslední věta).

43. Licence udělené společným podnikem jedné z jeho mateřských společností nebo dohody o křížové licenci lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné za stejných podmínek, jaké platí v případě nabytí podniku. Licenční smlouvy mezi mateřskými společnostmi se však nepovažují za přímo související s vytvořením společného podniku a pro ně nezbytné.

C. Závazky nákupu a dodávek

44. Jestliže přítomnost mateřských společností na trhu navazujícího o úroveň výš nebo o úroveň níž na trh společného podniku trvá i nadále, pak se na veškeré dohody o nákupu a dodávkách, včetně dohod o službách a distribuci, vztahují zásady platné v případě převodu podniku.
-

**Sdělení Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES)
č. 139/2004**

(2005/C 56/04)

(Text s významem pro EHP)

I. ÚVOD

1. Toto sdělení stanoví zjednodušený postup, podle kterého Komise zamýšlí postupovat ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování)⁽¹⁾, která nevyvolávají žádné obavy z narušení hospodářské soutěže. Toto sdělení nahrazuje sdělení o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (EHS) č. 4064/89⁽²⁾. Zkušenosti Komise získané používáním nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků⁽³⁾ ukázaly, že některé kategorie oznámených spojování jsou obvykle povoleny, aniž by vzbuzovaly jakékoli podstatné pochybnosti, a to za předpokladu, že se nevyskytly žádné zvláštní okolnosti.

2. Účelem tohoto sdělení je stanovit, za jakých podmínek Komise obvykle přijme zkrácené rozhodnutí, v němž prohlásí spojení za slučitelné se společným trhem podle zjednodušeného postupu, a poskytnout pokyny ohledně postupu samotného. Jsou-li splněny všechny nezbytné podmínky stanovené v bodě 5 tohoto sdělení a za předpokladu, že se nevyskytnou žádné zvláštní okolnosti, rozhodne Komise o povolení během 25 pracovních dnů ode dne oznámení ve zkráceném řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování⁽⁴⁾.

3. Jestliže se však použijí ochranná opatření a výjimky stanovené v bodech 6 až 11 tohoto sdělení, může Komise zahájit šetření a/nebo přijmout podrobné rozhodnutí podle nařízení ES o spojování.

4. Postupem nastíněným v následujících oddílech chce Komise dosáhnout soustředěnější a účinnější kontroly spojování ve Společenství.

II. KATEGORIE SPOJOVÁNÍ VHODNÉ PRO ZJEDNODUŠENÝ POSTUP

Způsobilé kategorie spojení

5. Komise použije zjednodušený postup pro následující kategorie spojení:

a) dva nebo více podniků získá společnou kontrolu nad společným podnikem, za předpokladu, že tento společný podnik nevyvíjí žádné skutečné ani zamýšlené činnosti na území Evropského hospodářského prostoru (EHP), nebo jsou takové činnosti zanedbatelné. K těmto případům dochází, pokud:

i) obrát⁽⁵⁾ společného podniku a/nebo obrát přidružených činností⁽⁶⁾ je na území EHP menší než 100 milionů EUR; a

ii) celková hodnota aktiv⁽⁷⁾ převedená do společného podniku je na území EHP menší než 100 milionů EUR⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ Obrát společného podniku se určí podle nejpozdější auditem ověřené účetní uzávěrky mateřských společností nebo samotného společného podniku v závislosti na dostupnosti oddělených účetních uzávěrek pro zdroje sloučené ve společném podniku.

⁽⁶⁾ Výraz „a/nebo“ se vztahuje na celou řadu situací; například:

- v případě společného získání cílové společnosti se bere v úvahu obrát této cílové společnosti (společného podniku),
- v případě vytvoření společného podniku, jemuž mateřské společnosti přispívají svými činnostmi, se bere v úvahu obrát přidružených činností,
- v případě vstupu nového vlastníka s kontrolní účastí do stávajícího společného podniku musí být brán v úvahu obrát společného podniku a obrát činností, kterými přispěla nová mateřská společnost (pokud existují).

⁽⁷⁾ Celková hodnota aktiv společného podniku se určí podle poslední řádně vypracované a schválené účetní rozvahy každé mateřské společnosti. Výraz „aktiva“ zahrnuje: 1) veškerá hmotná a nehmotná aktiva, která se převedou do společného podniku (příkladem hmotných aktiv jsou výrobní závody, velkoobchodní a maloobchodní místa a sklady zboží; příkladem nehmotných aktiv jsou duševní vlastnictví, goodwill atd.), a 2) veškeré úvěry nebo jiné závazky společného podniku, které se jakákoliv z mateřských společností společného podniku rozhodla poskytnout nebo se za ně zaručit.

⁽⁸⁾ Pokud převedená aktiva vytvoří obrát, pak ani hodnota aktiv ani obrát nesmějí překročit 100 milionů eur.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 217, 29.7.2000, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 1; opravené znění Úř. věst. L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽⁴⁾ Požadavky na oznámení jsou stanoveny v příloze I a II nařízení Komise (ES) č. 802/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků.

- b) dva nebo více podniků se spojí, nebo jeden nebo více podniků získá výhradní nebo společnou kontrolu nad jiným podnikem za předpokladu, že žádná ze stran spojení není činná na stejném výrobním a zeměpisném trhu, nebo na výrobním trhu navazujícím o úroveň výš nebo o úroveň níž na výrobním trhu, na kterém je činná kterákoli jiná strana spojení⁽⁹⁾;
- c) dva nebo více podniků se spojí nebo jeden nebo více podniků získá výhradní nebo společnou kontrolu nad jiným podnikem a:
- i) dvě nebo více stran spojení je činných na stejném výrobním a zeměpisném trhu (horizontální vztahy) za předpokladu, že jejich společný podíl na trhu je nižší než 15 %; nebo
- ii) jedna nebo více stran spojení je činná na výrobním trhu navazujícím o úroveň výš nebo o úroveň níž na výrobním trhu, na kterém je činná kterákoli jiná strana spojení (vertikální vztahy)⁽¹⁰⁾, za předpokladu, že jejich podíl na trhu jednotlivě nebo dohromady je nižší než 25 %⁽¹¹⁾;
- d) strana získá výhradní kontrolu nad jiným podnikem, nad kterým má již společnou kontrolu.

Ochranná opatření a výjimky

6. Při hodnocení, zda spojení spadá do jedné z kategorií uvedených v bodu 5, Komise zajistí, aby byly všechny důležité okolnosti potvrzeny dostatečně jasně. Vzhledem k tomu, že vymezení trhu mohou být v tomto hodnocení klíčovými prvky, strany by měly poskytnout informace

⁽⁹⁾ Viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 6.

⁽¹¹⁾ To znamená, že do této kategorie spadají pouze spojení podniků, která nevedou k ovlivnění trhu, jak je stanoveno v oddílu 6 III formuláře CO. Prahaové hodnoty pro horizontální a vertikální vztahy platí pro podíly na trhu jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EHP, a pro všechna alternativní vymezení výrobního trhu, která mohou být v daném případě brána v úvahu. Je důležité, aby vlastní vymezení trhu stanovená v oznámení byla dostatečně přesná, aby odůvodňovala posouzení, že tyto prahové hodnoty nejsou dodrženy, a aby byla zmíněna všechna možná alternativní vymezení trhu (včetně relevantních zeměpisných trhů, které jsou užší než vnitrostátní trhy).

o možných alternativních vymezeních trhu před oznámením (viz bod 15). Oznámující strany jsou odpovědné za popsání všech alternativních relevantních výrobních a zeměpisných trhů, na které by mohlo mít oznámené spojení podniků vliv, a za poskytnutí údajů a informací týkajících se vymezení takových trhů⁽¹²⁾. Komise si ponechává možnost volného uvážení při přijímání konečného rozhodnutí o vymezení trhu, přičemž své rozhodnutí zakládá na rozboru skutečností případu. Pokud je obtížné vymezení relevantních trhů nebo určit podíl stran na trhu, Komise zjednodušený postup neuplatní. Kromě toho se Komise obvykle zdrží přijetí zkráceného rozhodnutí tam, kde spojování vyvolává nové právní otázky obecného zájmu, a vrátí se do obvyklé první fáze postupu při spojování.

7. I když lze zpravidla předpokládat, že spojení spadající do kategorií uvedených v bodu 5 nevyvolá vážné pochybnosti, pokud jde o jejich slučitelnost se společným trhem, mohou přesto nastat některé situace, které si výjimečně vyžádají bližší šetření a/nebo podrobné rozhodnutí. V takovém případě se Komise může vrátit do obvyklé první fáze postupu při spojování.

8. Dále jsou uvedeny příklady typů případů, které mohou být vyloučeny ze zjednodušeného postupu. Některé typy spojení mohou zvýšit tržní sílu stran, například prostřednictvím sloučení technologických, finančních nebo jiných zdrojů, dokonce i když strany spojení podniků nepůsobí na stejném trhu. Spojení, při kterém jsou nejméně dvě strany přítomny na úzce souvisejících sousedních trzích⁽¹³⁾, může být rovněž považováno za nevhodné pro zjednodušený postup, zejména pokud má jedna nebo více stran spojení jednotlivý tržní podíl nejméně 25 % na kterémkoli výrobním trhu, na kterém neexistuje žádný horizontální nebo vertikální vztah mezi stranami, avšak který je sousedním trhem pro trh, na němž působí druhá strana. V jiných případech nemusí být možné určit přesné podíly stran na trhu. K tomuto případu dochází, působí-li strany na nových nebo málo rozvinutých trzích. Spojení na trzích s velkými vstupními překážkami, s vysokým stupněm spojení⁽¹⁴⁾ nebo s jinými známými problémy hospodářské soutěže mohou být také nevyhovující.

⁽¹²⁾ Stejně jako v případě všech dalších oznámení může Komise odvolat zkrácené rozhodnutí, pokud je založeno na nesprávných informacích, za které odpovídá jeden z dotčených podniků (čl. 6 odst. 3 písm. a) nařízení ES o spojování).

⁽¹³⁾ Výrobní trhy jsou úzce souvisejícími trhy v případě, že výrobky se vzájemně doplňují (komplementární výrobky) nebo náleží k sortimentu výrobků, které obecně nakupuje stejný okruh zákazníků za účelem stejného konečného použití.

⁽¹⁴⁾ Viz Pokyny pro posuzování horizontálních spojení podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků, Úř. věst. C 31, 5.2.2004, s. 5, body 14 – 21.

9. Dosavadní zkušenosti Komise ukazují, že přechod od společné kontroly k výlučné může výjimečně vyžadovat bližší šetření a/nebo podrobné rozhodnutí. Obavy z narušení hospodářské soutěže mohou vzniknout tam, kde je bývalý společný podnik začleněn do skupiny nebo sítě zbývajících akcionářů s výlučnou kontrolou, čímž se odstraní omezení způsobená možnými rozdílnými cíly různých kontrolujících akcionářů a jeho strategické postavení na trhu může být posíleno. Mají-li například podnik A a podnik B společnou kontrolu nad podnikem C, spojení, podle kterého podnik A získá výlučnou kontrolu nad podnikem C, může vzbudit obavy z narušení hospodářské soutěže v případě, že podnik C je přímým konkurentem podniku A a že podniky A a C získají podstatné kombinované postavení na trhu a tím dojde k odstranění předchozího stupně nezávislosti podniku C⁽¹⁵⁾. Pokud takové scénáře vyžadují hlubší analýzu, může se Komise vrátit do obvyklé první fáze postupu při spojování⁽¹⁶⁾.

10. Komise se může vrátit do obvyklé první fáze postupu při spojování také tehdy, nedošlo-li ze strany Komise ani ze strany příslušných orgánů členských států k přezkoumání předchozího nabytí společné kontroly daného společného podniku.

11. Dále se Komise může vrátit do obvyklé první fáze postupu při spojování v případě koordinace ve smyslu čl. 2 odst. 4 nařízení ES o spojování.

12. Jestliže členský stát vyjádří do 15 pracovních dnů od obdržení kopie oznámení odůvodněné obavy ohledně oznámeného spojení nebo jestliže třetí strana vyjádří odůvodněné obavy ve lhůtě stanovené pro takové připomínky, Komise přijme podrobné rozhodnutí. Použijí se lhůty stanovené v čl. 10 odst. 1 nařízení ES o spojování.

Žádosti o postoupení

13. Zjednodušený postup nebude uplatňován, jestliže členský stát požádá o postoupení oznámeného spojení podle článku 9 nařízení ES o spojování nebo jestliže Komise

přijme žádost od jednoho nebo více členských států o postoupení oznámeného spojení podle článku 22 nařízení ES o spojování.

Postoupení před oznámením na žádost oznamujících stran

14. Podle ochranných opatření a výjimek stanovených v tomto sdělení může Komise uplatnit zjednodušený postup na spojování jestliže:

i) se Komise rozhodne na základě odůvodněného podání podle čl. 4 odst. 4 nařízení ES o spojování nepostoupit případ členskému státu; nebo

ii) je případ na základě odůvodněného podání podle čl. 4 odst. 5 nařízení ES o spojování postoupen Komisi.

III. PROCESNÍ USTANOVENÍ

Kontakty před oznámením

15. Komise považuje kontakty před oznámením mezi oznamujícími stranami a Komisí za prospěšné, dokonce i ve zdánlivě bezproblémových případech⁽¹⁷⁾. Zkušenosti Komise se zjednodušeným postupem ukazují, že i případy způsobitelné ke zjednodušenému postupu, mohou vést ke složitým otázkám, např. při vymezení trhu (viz bod 6), které by měly být pokud možno vyřešeny před oznámením. Tyto kontakty umožňují Komisi a oznamujícím stranám určit přesně údaje, které by oznámení mělo obsahovat. Kontakty před oznámením by měly být zahájeny nejméně dva týdny před očekávaným datem oznámení. Oznamujícím stranám se proto doporučuje navazovat kontakty před oznámením, zejména pokud žádají Komisi, aby umožnila oznámení na zkráceném formuláři podle čl. 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁸⁾ na základě toho, že činnosti, které mají být oznámeny, nevyvolávají obavy z narušení hospodářské soutěže.

⁽¹⁵⁾ Případ č. IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIX. zpráva o politice hospodářské soutěže 1999 – SEK(2000) 720 v konečném znění, body 165 – 166.

⁽¹⁶⁾ Případ COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II), rozhodnutí ze dne 18.9.2002.

⁽¹⁷⁾ Viz pokyny generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž zveřejněné na internetové stránce http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1.

Zveřejnění oznámení

16. Informace, které mají být zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských unie* při přijetí oznámení⁽¹⁹⁾, zahrnují: názvy stran spojení, země jejich původu, druh spojení a dotčená hospodářská odvětví, jakož i uvedení toho, zda na základě informací poskytnutých oznamující stranou může být spojení způsobilé k zjednodušenému postupu. Dotčené strany budou mít potom příležitost předložit vyjádření, zejména o okolnostech, které by mohly vyžadovat šetření.

Zkrácené rozhodnutí

17. Pokud Komise usoudí, že spojení vyhovuje kritériím pro zjednodušený postup (viz bod 5), obvykle vydá zkrácené rozhodnutí. Jde o vhodné případy, které nevzbuzují obavy z narušení hospodářské soutěže a v nichž obdržela nezkrácené formuláře pro oznámení. Spojení tak bude prohlášeno za slučitelné se společným trhem během 25 pracovních dnů ode dne oznámení podle čl. 10 odst. 1 a 6 nařízení ES o spojování. Komise bude usilovat o to, aby vydala zkrácené rozhodnutí co nejdříve po vypršení lhůty 15 pracovních dnů, ve které mohou členské státy požádat o postoupení oznámeného spojení podle článku 9 nařízení ES o spojování. Avšak v období do vypršení lhůty 25 pracovních dnů zůstává Komisi

otevřena možnost vrátit se do obvyklé první fáze postupu při spojování a zahájit šetření a/nebo přijmout podrobné rozhodnutí, pokud to v daném případě uzná za vhodné.

Zveřejnění zkráceného rozhodnutí

18. Komise zveřejní oznámení o rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* stejně jako v případě podrobných rozhodnutí o schválení. Verze rozhodnutí určená pro veřejnost bude zpřístupněna po omezenou dobu na internetové stránce GR pro hospodářskou soutěž. Zkrácené rozhodnutí obsahuje informace o oznámeném spojení zveřejněné v *Úředním věstníku* v době oznámení (názvy stran, země jejich původu, druh spojení a dotčená hospodářská odvětví) a prohlášení, že se spojení považuje za slučitelné se společným trhem, protože spadá do jedné nebo více kategorií popsanych v tomto sdělení, přičemž příslušnou kategorii či kategorie je třeba výslovně uvést.

IV. PODPŮRNÁ OMEZENÍ

19. Zjednodušený postup není vhodný v případech, kdy dotčené podniky požadují výslovné posouzení omezení, která se přímo týkají uskutečnění spojení a jsou pro něj nezbytná.

⁽¹⁹⁾ Ustanovení čl. 4 odst. 3 nařízení ES o spojování.

Revidované vysvětlivky k příloze III – Definice pojmu původní produkty a metody správní spolupráce – Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé

(2005/C 56/05)

Článek 17 – Technické důvody

Průvodní osvědčení EUR.1 může být odmítnuto z „technických důvodů“, pokud nebylo vystaveno předepsaným způsobem. V takovém případě smí být dodatečně předloženo zpětně vystavené a potvrzené osvědčení. Příklady odmítnutí z technických údajů jsou tyto:

- průvodní osvědčení EUR.1 bylo vystaveno na jiném než předepsaném formuláři (např. na formuláři chybí gilošované pozadí, velikost či barva formuláře se výrazně odlišuje od vzoru, na formuláři není uvedeno sériové číslo, formulář není vytištěn v některém z úředně určených jazyků),
- některá z povinných kolonek (např. kolonka 4 na osvědčení EUR.1) není vyplněna, s výjimkou kolonky 8,
- průvodní osvědčení EUR.1 není opatřeno razítkem ani podpisem (např. v kolonce 11),
- průvodní osvědčení EUR.1 nese úřední záznam neoprávněného orgánu,
- pro úřední záznam na osvědčení bylo použito nové razítko, které dosud nebylo nahlášeno,
- namísto originálu je předložen opis či fotokopie průvodního osvědčení EUR.1,
- v kolonce 5 je uvedena země, která není smluvní stranou dohody (např. Izrael nebo Kuba).

Postup:

Osvědčení se označí údajem „Dokument neakceptován“ s uvedením důvodu(ů) a poté se vrátí dovozci, který si může nechat zpětně vystavit nový dokument. Celní orgány si však mohou ponechat fotokopii odmítnutého dokumentu pro případ ověření po propuštění zboží či při podezření z podvodu.

Článek 31 – Odmítnutí preferenčního zacházení bez ověření

Jedná se o případy, ve kterých se doklad o původu považuje za nepoužitelný, mimo jiné z těchto důvodů:

- popis zboží chybí (kolonka 8 na průvodním osvědčení EUR.1) nebo se vztahuje na jiné než předložené zboží;
- doklad o původu vystavila země, která není smluvní stranou dohody, a to i pokud se jedná o zboží s původem ve Společenství nebo v Chile (např. osvědčení EUR.1 vydané Izraelem pro výrobky s původem v Chile);
- některá z povinných kolonek na průvodním osvědčení EUR.1 nese stopy neověřených výmazů nebo změn (např. kolonky pro popis zboží nebo počet balení, zemi určení nebo zemi původu);
- lhůta uvedená na průvodním osvědčení EUR.1 uplynula z jiných důvodů než z těch, na které se vztahují právní předpisy (např. mimořádné okolnosti), s výjimkou případů, kdy bylo zboží předloženo před uplynutím lhůty;
- doklad o původu je předložen dodatečně pro zboží, které bylo původně dovezeno podvodem;
- v kolonce 4 na průvodním osvědčení EUR.1 je uvedena země, která není smluvní stranou dohody, na jejímž základě se žádá o preferenční zacházení.

Postup:

Doklad o původu se označí údajem „Nepoužitelný“ a celní orgány, kterým byl předložen, si jej ponechají, aby se zabránilo jeho dalšímu použití.

Celní orgány dovážející země případně o odmítnutí neprodleně informují celní nebo příslušné vládní orgány země vývozu, aniž jsou dotčena právní řízení zahájená podle vnitřních právních předpisů.

Záznamy použité ve vysvětlivkách k článkům 17 a 31

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITEĽNÝ

STÁTNÍ PODPORY – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ**Státní podpora č. C 42/2004 (ex N 350/2004) – „Náhrady za obnovu obchodních prostor“****Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES**

(2005/C 56/06)

(Text s významem pro EHP)

Dopisem ze dne 1. prosince 2004 uvedeném v závazném znění na stránkách, které následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Spojenému království své rozhodnutí zahájit řízení podle v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně výše uvedeného režimu podpory.

Účastníci řízení mohou zaslat své připomínky k opatření, ohledně něhož Komise zahajuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, na adresu generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Tyto připomínky budou sděleny Spojenému království. Účastníci řízení, kteří připomínky podávají, mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

Dopisem ze dne 6. srpna 2004, který Komise obdržela dne 10. srpna 2004, Spojené království oznámilo režim náhrad za obnovu obchodních prostor.

prostor za účelem opětovného využití těchto prostor v určených znevýhodněných oblastech. Oznámený režim je zaměřen především na investice. Podle pokynů k vnitrostátní regionální podpoře může být podpora investic v znevýhodněných oblastech slučitelná se společným trhem, avšak pouze za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky.

Popis režimu

V rámci režimu bude způsobilým podnikům (majitelům/uživatelům) poskytnuta náhrada kapitálu ve smyslu kapitálu skutečně investovaného do obnovy nebo přestavby obchodních prostor, které nebyly využívány nejméně jeden rok a jež se nacházejí v některé ze 2 000 určených znevýhodněných oblastí ve Spojeném království, za účelem opětovného využití těchto prostor.

Na základě předběžného posouzení dospěla Komise k závěru, že navrhovaný režim nespadá do působnosti ani do oblasti uplatnění stávajících pokynů, rámců nebo nařízení. Režim pro náhrady za obnovu obchodních prostor se zaměřuje na znevýhodněné oblasti, pro něž v současnosti neexistují žádné pokyny ani rámce.

Režim jakožto forma státní podpory

V této fázi řízení se Komise domnívá, že opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Je proto nezbytné přezkoumat, zda by oznámený režim mohl být způsobilý pro některou z výjimek stanovených v čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES. Za tímto účelem Komise posoudila, zda je opatření navrhované Spojeným královstvím nezbytné a úměrné danému cíli a zda nenarušuje hospodářskou soutěž v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

Procesní požadavky

Oznámením výše uvedeného režimu podpory před jeho uvedením v platnost vyhovělo Spojené království procesním požadavkům podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.

Posouzení slučitelnosti podpory

Náhrada kapitálu se poskytne vzhledem ke kapitálu investovanému do obnovy nebo přestavby způsobilých obchodních

Již v minulosti Komise vyjádřila názor, že asanace bývalých průmyslových areálů přispívá k důležitým cílům Společenství. Komise se domnívá, že obnovu a přestavbu opuštěných obchodních prostor za účelem jejich opětovného využití, jak je navrhuje Spojené království prostřednictvím oznámeného opatření, je možno rovněž považovat za asanační opatření, a proto obecně přispívá k cílům Společenství.

Komise je však toho názoru, že v této fázi je k posouzení vhodnosti a úměrnosti náhrad kapitálu za obnovu obchodních prostor nutná další analýza. To podporují i následující skutečnosti:

- Podle údajů poskytnutých orgány Spojeného království je 85 % všech relevantních výdajů ve Spojeném království uskutečňováno většími podniky, zatímco malými a středními podniky je to jen 15 %. Ačkoli je režim otevřen všem podnikům bez ohledu na jejich velikost, hlavními příjemci náhrad za obnovu obchodních prostor jsou především velké podniky.
- Orgány Spojeného království nicméně prohlásily, že i v případech, kdy obchodní prostory vlastní velké podniky, mohou mít z daného opatření nepřímý prospěch i malé a střední podniky, protože ty si od velkých podniků prostory často pronajímají. To potvrzují i údaje poskytnuté Spojeným královstvím, které ukazují, že z nových nájmů prostor, jež byly nejméně jeden rok prázdné, připadá 31 % na velké podniky a 69 % na malé a střední podniky. V nejvíce znevýhodněných oblastech podle definice Spojeného království jsou odpovídajícími údaji 26 % pro velké podniky a 74 % pro malé a střední podniky.
- Komise upozorňuje, že oznámené opatření se v rámci definice Komise neomezuje na malé a střední podniky. Dále Komise upozorňuje, že režim není omezen ani na podporované oblasti podle čl. 87 odst. 3 písm. a) nebo c) Smlouvy o ES.
- Použití 2 000 určených nejvíce znevýhodněných oblastí Spojeného království jako cílové oblasti pro oznámené opatření vyvolává stejné otázky jako ve věci režimu osvobození od kolkovného. Odklání se od běžné praxe Komise v otázkách regionální podpory. Komise je i nadále přesvědčena, že takovou odchylku je třeba zdůvodnit, aby se zabránilo tomu, že by příjemcům v oblastech, které nejsou určeny jako podporované oblasti podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a/nebo písm. c) byla poskytnuta neúměrná hospodářská výhoda, která by měla nepříznivý vliv na podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- Navíc při schvalování režimu osvobození od kolkovného na základě specifických výhod tohoto režimu stanovila Komise řadu podmínek. Komise mimo jiné rozhodla, že musí být zajištěno sledování a že je nutno prokázat příznivé účinky na fyzickou obnovu a zejména na bývalé průmyslové areály. Komise dosud neobdržela žádnou následnou analýzu, která by jí umožnila posoudit příznivé účinky režimu.
- Ačkoli orgány Spojeného království tvrdí, že průměrná míra podpory by byla mezi 9 % a 10 % netto, maximální míra podpory podle oznámeného opatření může v případě nere-

gistrovaných společností vystoupit až na 40 % netto a u obchodních společností na 30 %.

Komise má tedy po prvním předběžném posouzení opatření pochybnosti, zda je opatření navrhované Spojeným královstvím úměrné danému cíli a zda nenarušuje hospodářskou soutěž v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise zastává názor, že v případě této složité otázky je zapotřebí další důkladná analýza. Komise má v úmyslu shromáždit informace od dalších zúčastněných stran. Aby tak mohla učinit, musí Komise ze zákonných důvodů zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Pouze za pomoci těchto připomínek bude moci Komise rozhodnout, zda je tato podpora nezbytná a zda nemá nepříznivý vliv na podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

ZNĚNÍ DOPISU

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called 'capital allowances') in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression 'pockets of deprivation' refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a new relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferment benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called 'designated disadvantaged areas'.

5. Geographical coverage of the scheme

The 'designated disadvantaged areas in the UK', on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the 'indices of multiple deprivation (IMD)' developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in 'The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001'.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas ('Business Premises Renovation Allowances (BPRA)') — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
 - Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
 - The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
 - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
 - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the 'regional aid guidelines'. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called 'designated disadvantaged areas', which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of 'designated disadvantaged areas' would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as 'an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)'. The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute 'initial investment' in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid '... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole'.

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 'Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas' allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the 'theoretical' maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPRA scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPRA.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the 'Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector', OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme 'Business Premises Renovation Allowances', within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č. j. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(2005/C 56/07)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 24. února 2005 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Goldman Sachs Mortgage Company („GSMC“, USA) kontrolovaný Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs“, USA) a The Cerberus Group („Cerberus“, USA) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získávají společnou kontrolu nad částí podniku Transamerica European Trailers („TET“, Spojené království) na základě nákupu akcií.

2. Předmět podnikání příslušných podniků je:

- podniku Goldman Sachs: Investiční bankovníctví a cenné papíry.
- podniku Cerberus: Investice do osobního majetku.
- podniku TET: Leasing komerčních přívěsů.

3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamované transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.

4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Přístupné na webových stránkách GR pro hospodářskou soutěž:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.